௨

॥ दत्तलहरि ॥

தத்தலஹரி

(ஸனாதன மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது)

பரமஸ்ரீ ஆங்கரை
ரங்கஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்களால்
பதவுரையுடன் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

“ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய
ஹரிஹரானந்த அவதூத ஸ்வாமிகள் அவர்களின்
சிஷ்யராகிய”

ஸ்ரீ ராமானந்த பரமேந்திர ஸ்வாமிகள்
அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது,

ஸ்ரீ ஜனாதன பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட்,
டவுன்ஹைஸ்கூல் ரோடு,
கும்பகோணம்.

1950

தத்தாத்ரேய யந்த்ர பாதுகா ப்ரதிஷ்டை வெளியீடு—1

டிஸம்பர் 1950

Srı Dattatreya Guru

॥ ओम् ॥

ஸ்ரீ தத்த குருவே நம

முகவுரை

ஸ்ரீ காந்தனான பகவான் உலகத்தில் அதர்மம் மேலிட்டு தர்மம் வாட்டமுறுங்காலத்தில் ஸாதுக்களை ரக்ஷித்து, துஷ்டர்களை சிக்ஷிக்கவேண்டி அவ்வப்பொழுது ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாதி ரூபியாக அவதரித்து உலக முய்யப்பித்துள்ளார். அவ்வித அவதாரங்களுள் ஸ்ரீ தத்தா என்ற அவதாரம் மிகப் புனிதமானது. இது யோக சக்தியையும், ஞான சக்தியையும் பிரதானமாக உடையது. சிலவை ஞானசக்தி மாத்திரம் பிரதானமானவை—வ்யாஸாத்யவதாரம். சிலவை கிரியா சக்தி மாத்திரம் பிரதானமானவை—ஸ்ரீ ராமாத்யவதாரம். இது அநேக விதத்தில் உலகத்தை ரக்ஷித்துள்ளது. அத்திரி மகரிஷிக்கு அநஸூயையினிடம் அவதரித்து தத்தாத்திரேயர் எனத் திருப்பெயர் பூண்டார். இவரது கிருபையின் பிரபாவத்தை அளிக்கவல்ல ஸ்துதியே "தத்தலஹரீ"யாகும். தாபத்ரயத்தினால் பீடிக்கப்படும் ஜனங்களுக்குத் தாபநிவாரணத்திற்காகச் சுலபமாகப் பாராயணம் செய்யும் வண்ணம் நல்ல விருத்தத்தில் அர்த்த புஷ்டியும், பொருட் சுவையும் கூடி "தளாதனர்" என்ற ஓர் மகர்ஷியால் இயற்றப்பட்டு, பாரத வர்ஷம் முழுவதும் பிரசாரத்திலிருந்து வருகிறது. அப்பெருமைவாய்ந்த ஸ்துதியை அர்த்தானுஸந்தானத்துடன் பாராயணம் செய்வதே சிலாக்கியமாதலால், ஸம்ஸ்கிருதப் பயிற்சி பூர்ணமா யில்லாதவர்களுக்கும் எளிதில் ஆத்மபோதம் உண்டாகுமாறு தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீ காசி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஹரிஹரானந்த அவதூத

ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீ ராமானந்தப்ரம்மேந்திர ஸ்வாமிகள் அவர்கள் ப்ரேரேபித்ததின் பேரில் அவர்களுடைய சிரமேற்கொண்டு, யானும் அத்திரிவம்சத்தில் பிறந்த ஆத்திரேயனென்பதுபற்றி இது ஒரு தெய்வத்திருவருளேயென்றுகருதி என் புத்திக்கெட்டியவரை அத்திருத்தொண்டை ஆற்றினேன். கூடிய சீக்கிரம் ஸ்ரீ தத்தகுருவின் பிரபாவம் என்ற புத்தகமும் வெளியிட உத்தேசித்திருக்கிறது. அதில் பதினெண் புராணங்களிலும் ஆங்காங்கு விஸ்தரித்துள்ள ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயரின் மகிமையை ஒருங்கே திரட்டி வெளியிடப்படும். அவதாரங்களுள் சிறந்தது ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரமேயாகும். ஏனெனில் குருவின் மகிமை அளவிடக் கூடியதோ? 'கு' இருட்டு, 'ரு' நிவிருத்தியென அஞ்ஞான இருளை நீக்குவார். குருவின்றி எதுவுமியலாததே

" गुरोरनुग्रहादेव पुमान् पूर्णः प्रजायते "

என்று குரு கிருபையால்தான் மனிதன் பூரணன் என்றுளது, தக்ஷிணாமூர்த்தி குரு தேவதையாகவே இருந்து ஸனகாதிகளுக்கு உபதேசித்தருளினார். தத்தகுரு மனித வடிவாக வந்து ஸகல உலகங்களையும் உஜ்ஜீவித்தார்

" आचार्यवान् पुरुषो वेद । आचार्याद्धैव विद्या विदिता साधिष्ठं प्रापत "

என்றும் உபநிஷத்துக்களில் ஆசாரியன் மூலமாகவே வித்தை மேன்மையடையும் என்று உளது.

" यस्य देवे परा भक्तिः यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिताह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः । "

என்றும் குரு பக்தியுள்ளவருக்கே உபதேச விஷயங்கள் புரியும் என்கிறது. ஏகலைவன் முதலானோர் குரு பிம்பத்தை

Brahmasri Angarai
RENGASWAMY SASTRIGAL

வைத்து பூஜித்து கடைத்தேறினதாக பார்த்தம் கூறுகின்றது. ஆதலால் குரு ரூபமாக அவதரித்த ஸ்ரீ தத்தரின் குணங்களை அனுசந்தானம்செய்து ஸ்தோத்திர பாராயணம்செய்து கிருதார்த்தர்களாகவேணுமாறு பிரார்த்திக்கிறோம்.

சேந்தமங்கலம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய வர்ய ஸ்வயம்பிரகாச பிரும்மேந்திர அவதூத ஸ்வாமிகளும், இக்கிரந்தத்தின் மொழிபெயர்ப்பை வெளியிடவேண்டி மிகுந்த ஆவலுள்ளவர்களாயிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. மேற்படி காரியத்தை ஸ்ரீ ராமாநந்த பிரும்மேந்திர ஸ்வாமி கள் மூலம் பூர்த்தியடைந்ததில் நிரம்ப சந்தோஷிக்கிறோம்.

கும்பகோணம், 28—11—50. } **ஆங்கரை ரெங்கசாமி சாஸ்திரிகள்.**

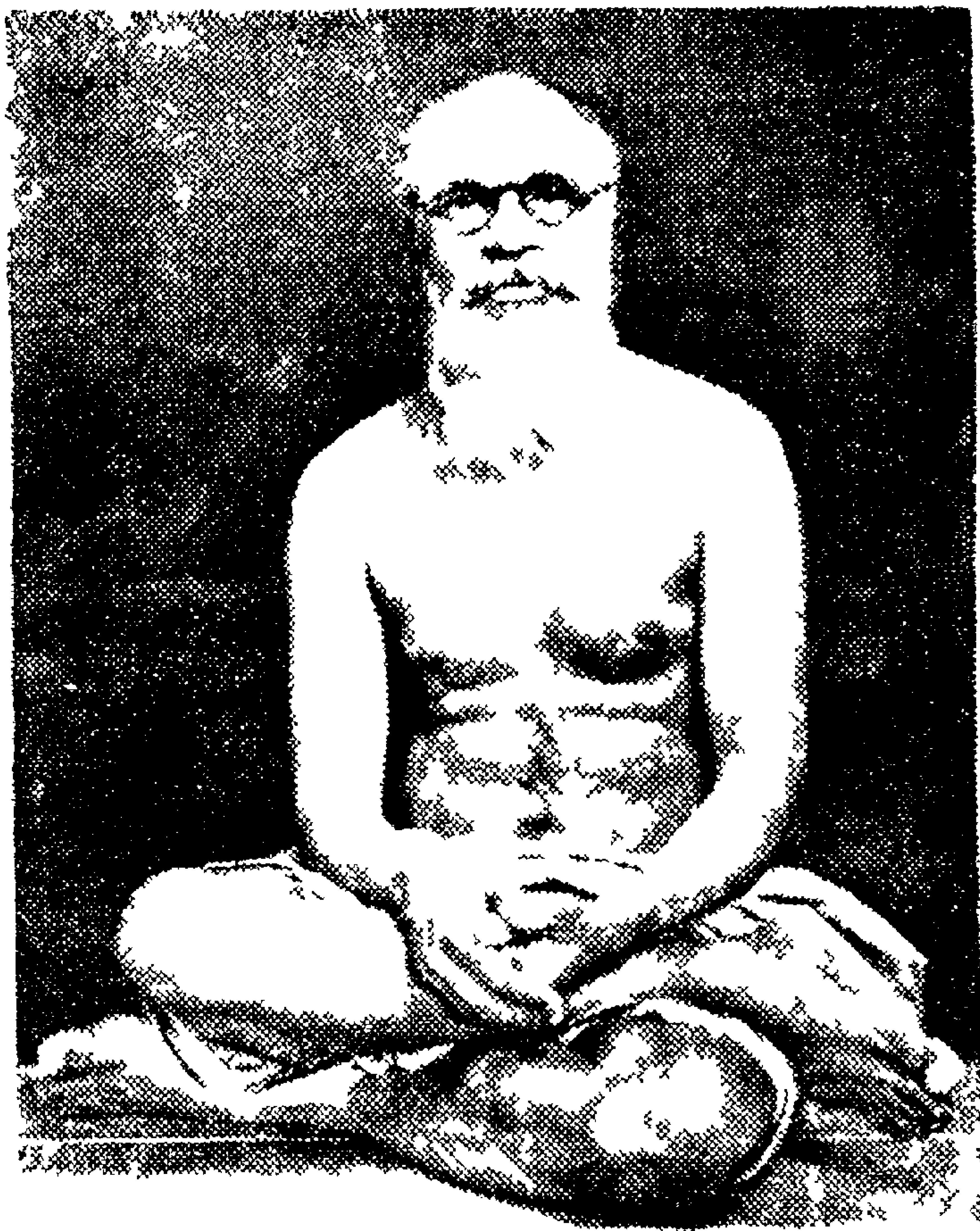
N B ஷை சேந்தமங்கலம் ஸ்வயம்பிரகாச ஸ்வாமிகள் அவர்களின் போட்டோ பிளாக் தக்க சமயத்தில் கிடைக்காமலிருந்ததால் அடுத்த பதிப்பில் சேர்க்கப் படும்.

ஸ்ரீ ராமாநந்த பிரும்மேந்திர ஸ்வாமிகள்.

Srı Paramahamsa Hariharananda
Avadoota Swamıji

Sri Ramananda Brahmendra Swamiji

உ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्री दत्तलहरी द्राविडानुवादसहिता ॥

विभुर्नित्यानन्दः श्रुतिगणशिरोवेद्य महिमा
यतो जन्माद्यस्य प्रभवति स माया गुणवतः ।
सदाधारः सत्यो जयति पुरुषार्थैक फलदः
सदा दत्तात्रेयो विहरति मुदा ज्ञानलहरिः । १

विभुः ஸர்வ வல்லமையுள்ளவரும், नित्यानन्दः நித்தியானந்த ஸ்வரூபியும், श्रुतिगण शिरो वेद्य महिमा உபநிஷத்துக்களின் ஸமூகத்தினால் அறியத்தகுந்த மஹிமையை உடையவராயும், सदा धारः உண்மையான ஆதாரமாயும், सत्यः முக்காலத்திலுமுள்ளவராயும், पुरुषार्थैक फलदः புருஷார்த்தங்களை அளிப்பவரும், सदा எப்பொழுதும், ज्ञानलहरिः ஞான பிரவாஹமாயுமிருக்கிற, सः அப்பேர்பட்ட, दत्तात्रेयः தத்தாத்ரேய முனிவர், मुदा ஸந்தோஷத்தோடு, जयति பிரகாசிக்கிறார். विहरति கிரீடிக்கவும் செய்கிறார். माया गुणवतः மாயை என்ற உபாதியுடன் கூடின, यतः எந்த பிரும்மத்தினிடமிருந்து, अस्य இவ்வுலகத்தினுடைய, जन्मादि ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள், प्रभवति ஏற்படுகிறதோ

மாயோபாதிகரான எந்தத்தத்த ஸ்வரூபியான பிரமத்திடமிருந்து உலகமனைத்தும் உண்டாகிறதோ அதிலேயே இருந்து லயிக்கிறதோ அத்தன்மையுள்ள ஆனந்த ஸ்வரூபமான ஸகல புருஷார்த்தங்களையும அளிக்கவல்ல ஞானவடிவமான ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய குரு மேன்மையுடன் விளங்குகிறாரென்பதாம.

हरीश ब्रह्माणः पद कमल पूजां विदधतो
जगद्रक्षा शिक्षा जनन करणे तेह्यधि कृताः ।
अभूवन्निन्द्राद्या हरिदधिपतां देवमुनयः
परं तत्त्वं प्रापुः शशिदिनकरौ ज्योतिरमलम् ॥ २

हरीश ब्रह्माणः விஷ்ணு, சிவன் பிரமமா இவாகள், ते உமமுடைய, पदकमल पूजां திருவடித் தாமரையின் பூசையை, विदधतः செய்துகொண்டு, जगद्रक्षा।शिक्षा जनन करणे உலகத்தை காத்தல், அழித்தல், படைத்தல என்ற காாயங்களில், अधिकृताः நியமிககப்பட்டுள்ளவர்களாக, अभूवन् ஆனார்கள். इन्द्राद्याः இந்திரன் முதலானவர்களும, हरिदधिपता திக்பாலர்களாய் இருத்தலை, प्रापुः அடைந்தார்கள் देवमुनयः தேவ ரிஷிகள பரं तत्वं பரமபொருளை, प्रापुः அடைநதார்கள், शशि दिनकरौ சநதிர சூரியர்கள், अमल நிர்மலமான, ज्योतिः பரகாசத்தை, प्रापतुः அடைநதார்கள்.

ஏ பிரபுவே உமது சரண கமல பூசையின் மகிமையினலேயே திரிமூர்த்திகள் தத்தம அதிகாரத்தையும. லோக பாலர்கள் தமதம பதவியையும் ரிஷிகள் பிருமம ஞானத்தை

யும சந்திர சூரியர்கள் பேரொளியையும பெற்றனர் என்பதாம.

परं ज्योतिर्मूर्तेस्तव रुचिर तेजः करलवात्
जगद्व्याप्येदानीं तपन शशि ताराहुतभुजः ।
महा तेजः पुञ्जाः सकल जगदाराध्य चरिताः
चरन्त्येवं लोकान् नतजनमनोऽभीष्टफलदाः ॥ ३

परं ज्योतिर्मूर्तेः பரவொளி வடிவமான, तव உமமுடைய रुचिर तेजः करलवात् அழகான தேஜஸ்ஸின் கிரணத்தின் லேசத்தால, तपन शशि तारा हुतभुजः சூரியன், சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள அகனி இவர்கள, जगत् உலகத்தை, व्याप्य வியாபித்துககொண்டு, महा तेजः पुञ्जाः மிகுந்த தேஜஸ் குவியலை உடையவாகளாய் கொண்டு, सकल जगदाराध्य चरिताः எல்லா உலகத்தாலும, பூஜிக்கத் தகுந்த பெருமையுடையவாகளாய், नत जनमनोभीष्ट फलदाः நமஸ்கரிககும ஜனங்களின் மனோரதத்தை யளிபபவர்கள், एवं இப்படி, लोकान् உலகங்களை, चरन्ति சுற்றி வருகிறார்கள்.

உலகத்தில் சநதிரன் சூரியன் நக்ஷத்திரங்கள் முதலான ஒளியுள்ளன யாவும தேஜோமூர்த்தி லேசத்தை உமது அருளால் அடையப்பெற்று மூவுலகத்தாலும போற்றப்படும மகிமையையும வணங்குபவர்களுக்கு வரன் அளிக்கும் தன்மையையும அடைந்து பிரகாசிக்கிறார்கள். எ—து

भवन्मायारूपं जगदखिलजीवात्मकमिदं
भवद्रूपं प्राहुः निखिल निगमान्तश्रुतिचयाः ।
त्वया सृष्टं चादौ हृतमवितमेतत्तदधुना
प्रभावं ते वेत्तुंप्रभवति जनः कोऽवनि तले ॥ ४

अखिल जीवात्मकम् ஸமஸ்தஜீவ வடிவமான, भवन्माया रूपं உமது மாயையில் தோன்றுகிற, इदं जगत् இவ்வுலகத்தை, निखिल निगमान्त ஸமஸ்த வேதாந்த, श्रुति चयाः வாக்கிய சமூகங்களும, भवद्रूपं உமது ஸ்வரூபமாகவே, प्राहुः உரைக்கின்றன, आदौ பூர்வத்தில், त्वया உமமாலேயே, सृष्टं சிருஷ்டிக்கப்பட்டது, अवितं ரக்ஷிக்கப்பட்டது, हृतं ஸமஹரிக்கப்பட்டு வருகிறது. अधुना இப்பொழுது, ते உமமுடைய, प्रभावं மகிமையை, वेत्तुं அறிவதற்கு, अवनि तले பூதலத்தில், कः யார் தான், प्रभवति ஸமர்த்தனுவான்.

ஈசுவரனிடம தோன்றும மாயையினுல் உலகம நானுவிதமாக உற்பத்தியடைகின்றது அது கொண்டே உம்மிடமிருந்து உத்பவித்ததாகக் கூறுவன உபநிஷத்துக்கள் ஸகல ஜகத்துக்கும சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு ஹேதுவான உமது மகிமையை அறிய யாரால் இயலும்.

कृपासिन्धो तावज्जनुर जननस्थाप्यकथि ते
जगद्रक्षा दीक्षा भवति खलु नोचे त्कथमिदम् ।
अनीहस्थाकर्तुस्तव जगति कर्मोपकृतये
प्रमाणी कर्तुं वा स्वकृत निगमार्थानितिमतिः ॥ ५

हे कृपासिन्धो ஓ கருணைக்கடலே, अजननस्य ஜன்மமில்லாத, ते உமக்கு, जनुः ஜன்மமானது, अकथि சொல்லப்பட்டது, (तव) அது, जगद्रक्षादीक्षा खलु ஜகத்தை காக்கும் விரதமல்லவா, नोचेत् இல்லாவிடில், इदं இது, कथं எவ்வாறு பொருந்தும், अनीहस्य ஆசையில்லாதவரும், अकर्तुः கர்த்திருத்வமில்லாமலுமிருக்கிற, तव உமக்கு, कस्य யாருடைய, उपकृतये உபகாரத்தின் பொருட்டு, इदं कर्म இந்த கருமம் தகுந்தது, स्वकृतान्निगमार्थान् தன்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதாந்தங்களின் அர்த்தங்களை, प्रमाणी कर्तुम् அனுஷ்டானமாக செய்யும் பொருட்டு, इति என்று, मे என்னுடைய, मतिः எண்ணம்.

ஜன்மமில்லாத நீர் அவதரிப்பதும் ஆசையற்ற நீர் கருமங்களை செய்வதும் வேதங்களை ப்ரமாணங்களாக ஆக்க கருதியேயாம் என்று எனது தீர்மானம்.

महाविद्यारूपे भगवति निबद्धत्व मुचितं
हृदा वाचाऽगम्येपरमपि विमुह्यन्ति कवयः ।
अविद्यातीतः किं यदि गुण विहीनोपि गुणवान्
अविद्यायुक्तोऽयं त्विति वदति मायामुषितधीः ॥ ६

महाविद्या रूपे அகண்ட ஞான ரூபமான, भगवति ஷாட்குண்ய பரிபூரணமான, हृदा மனதாலும், वाचा வாக்காலும், अगम्ये அறிய முடியாதவருமான (உம்மிடத்தில்), निबद्धत्वं பந்தமுடைமை, उचितं தகுமா, कवयः மேதாவிகளும், परं மிகவும், विमुह्यन्ति பிரமிக்கின்றார்கள், अविद्यातीतः அவித்யை

நீங்கியவனு, अविद्यायुक्तः அவித்யையுள்ளவனு, गुणविहीनः குணமற்றவனு, गुणवान् किं குணமுள்ளவனு, इति இமமாதிரி யாக, मायामुषितधीः மாயையால் அபகரிக்கப்பட்ட புத்தியை உடையவனுக, वदति சொல்லுகிருன்.

ஞானஸ்வரூபியான உமமிடம பந்தம ஏறபடுவதறகு ஹேது இல்லை என்ருலும மனதுக்கும வாக்குக்கும் எட்டாத உம விஷயத்தில் மேதாவிகளும மயங்குகின்ருர்கள் எவ்வாறெனில் அவித்யாதீதன் என சிலரும் அவித்யாயுகத்தன் என சிலரும நிர்குணனென்று சிலரும ஸகுணனென்று பலரும மாயாபலத்திஞல் பேசுகின்ருர்கள்.

भवानादौ यादो नर मृग खगाश्वादिक तनू
विधत्ते लोकानामवन कृति हेतोरनुयुगम् ।
विशुद्धस्त्वं लीला नरवपुरिदानीमटसि गां
पवित्रीकर्तुं वा परिजन निवासाङ्गणतलम् ॥ ७

भवान् நீர், आदौ முதலில், लोकानां உலகங்களுடைய, अवनकृति हेतोः ரக்ஷணம செய்வதின் நிமித்தம, अनुयुगं யுகங்கள் தோறும, यादोनर मृगखगाश्वादिक तनूः கூர்ம, நரசிமம, ஹமஸ, மத்ஸ்ய, ஹயகரீவ முதலிய அவதாரங்களை, विधत्ते எடுக்கின்றீர், विशुद्धः மிகவும பரிசுத்தமான, त्वं நீர், इदानी இப்பொழுது, परिजन निवासाङ्गणतलम् பகதர்களின் வாஸஸ்தானமான, गां பூமியை, पवित्रीकर्तुं பரிசுத்தம செய்யும பொருட்டு, लीला नर वपुः லீலாத்தமான மனித வடிவத்துடன், अटसि ஸஞ்சரிக்கிறீர்.

நீ பகவானே முந்திய யுகங்களில் ராவணாதிவதம செய்து ஸாதுஸம ரக்ஷணத்திற்காக ராம கிருஷ்ணாதி அவதாரம செய்து உலகத்தை காத்தீர். தறபோது உமது பக்தர்கள் வஸிககும பூதலததைப் பரிசுத்தி செய்யவே ஞான சக்தியுடன் அவதரித்து உலகில உலாவுகிறீர்.

जगद्रक्षार्थं वा विचरसि जगत्यात्म जनता-
परित्राणायाद्यः परम पुरुषोऽगम्य चरितः ।
मृषालोको लोको वदति मनुजत्वं तदधुना
यथा श्रीकृष्ण त्वां यदुषु ब्रुवते मूढ मतयः ॥ ८

अथवा அல்லது. आद्यः முதல்வனாயும, अगम्य चरितः அறிய முடியாத சரித்திரமுடையவனாயும, परमपुरुषः பரம புருஷனாயுமுள்ள நீர், जगद्रक्षार्थं உலகத்தை கார்க்கவும, आत्म जनता परित्राणाय தன் பக்தர்களை ரக்ஷிககவும (அவதரித்துள்ளீர், मृषालोकः பொய்யான ஞானமுள்ள, लोकः உலகம, यदुषु யது குலத்தில், श्री कृष्णं கிருஷ்ண பகவானை मूढमतयः மநத புத்தியுள்ளவர்கள், यथा எப்படி, मनुजं மனிதனைக, ब्रुवते சொலவாாகளோ, तथा அப்படியே, अधुना இபபொழுது, त्वां (मनुजं) உமமை (மனிதனைகவே,) वदति சொல்லுகின்றது.

உலகத்தையும உலகத்திலுள்ள பக்தர்களையும ரக்ஷிக்க வேண்டி அவதரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை யதுக்கள் ஸாதாரண இடையனென்று நினைத்தது போல உமமை ஸாதாரண மனிதனைகவே மூடாகள் நினைத்து வருகிறார்கள்.

महा योगाधी शैरविदित महायोग चतुरं
कथं जानन्ति त्वां कुटिल मतयो मादृश जनाः ।
तथापि त्वां जाने तव पद युगाम्भोज भजनान्न-
चेत्त्वत्पादाब्ज स्मृति विषयवाणी कथमभूत् ॥९

महायोगाधीशैः *பெரிய யோகீசுவரர்களாலும்*, अविदित महायोग चतुरं त्वां *அறியப்படாத மகா யோகமுள்ளவரும், ஸமர்த்தருமான உம்மை*, कुटिल मतयः *வக்ர புத்தியுள்ள* मादृश जनाः *என் போன்றவர்கள்*, कथं जानन्ति *எவ்வாறு அறிவார்கள்*, तथापि *அப்படியிருந்தும்*, तव *உம்முடைய*, पदांभोज भजनं जाने *சரணாரவிந்த ஸேவையை அறிந்துள்ளேன்* न चेत *இல்லாவிடில்*, त्वत्पादाब्जस्मृति विषयवाणी *உமது பாதாரவிந்த ஸ்மரண விஷயமான வாக்கானது*, कथं *எப்படி*, अभूत (*எனக்கு*) *உதித்தது.*

யோகீசுவரர்களாலும் அறியமுடியாத உமது மஹிமையை உமது சரண கமல ஸேவையால் அறிந்து கொண்டேன். ஆகையினால் தைரியமாக உம்மைத் துதிக்க முன் வந்தேன்.

अपारे संसारे सुतहित कलत्रादि भरणा-
द्यपाधौ मग्नास्तत्तरण करणोपाय रहिताः ।
पतन्ति त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु विमुखा
नराः पापात्मानः प्रवर निरये शोक निलये ॥ १०

त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु *உமது திருவடித் தாமரையின் ஸேவையில் பராமுகரான*, पापात्मानः *பாப மனதுள்ள*, नराः

மனிதர்கள், अपारे கரையில்லாத, सुतहितकलत्रादिभरणाद्युपाधौ புத்ர, மித்ர களத்திரர்களின் போஷணம் முதலான உபாதியையுடைய, संसारे ஸம்ஸார ஸாகரத்தில், तन्तरणकरणोपायरहिताः அதை தாண்டுவதற்கு வேண்டிய உபாயமற்றவர்களாய், शोकनिलये துக்கத்திற்கு இருப்பிடமான, प्रवर निरये பெரிய நரகத்தில், पतन्ति விழுகின்றனர்.

ஓ பகவானே உமது திருவடியை த்யானிக்காமல் பாவத்தையே புரிந்து வரும் ஜனங்கள் அந்தோ கொடிய நாகங்களில் வீழ்ந்து தவிக்கிறார்கள். ஆகையால் உமது நாமஸ் மரணம் முக்கியம்.

सुधा सिन्धौ द्वीपे कनक कलिते कल्पक वने
वितानैर्मुक्ताढ्यै नव मणिमये मण्डप वरे ।
अशेषैर्माणिक्यैः खचित हरिपीठाब्ज कुहरे
हुताशारे ध्यायेत् तव परममूर्तिं निखिलदाम् ॥ ११

सुधासिन्धौ அமிருத ஸமுத்ர மத்தியில், द्वीपे ரத்ன த்வீபத்தில், कनककलिते ஸ்வர்ணத்தாலிழைக்கப்பட்ட, कल्पकवने கல்பக சோலையில், मुक्ताढ्यैः முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, वितानैः மேல் கட்டுகளுடன் கூடிய, नवमणिमये புதிய ரத்ன மயமான, मण्टपवरे உயர்ந்த மண்டபத்தில், अशेषैः ஸகல விதமான, माणिक्यैः மாணிக்க கற்களால், खचितहरिपीठे பதிபிக்கப்பட்ட ஸிம்ஹாஸனத்தில், अब्जकुहरे ஹ்ருதய கமலத்தில், हुताशारे அக்னி சகரத்தில், निखिलदाम् ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கக் கூடிய, तव உமது

டைய, परममूर्तिं ச்ரேஷ்டமான ஸ்வரூபத்தை, ध्यायेत् த்யானிக்க வேண்டும்.

ஹ்ருதய கமலத்தில் ஸர்வமங்களப்ரதமான ஸ்ரீஜகத்குருவின மூர்த்தியை அம்ருத ஸாகரத்தின் மணித்வீபத்தில்கல்பக விருக்ஷ சோலையில் நவரத்ன மண்டபத்தில் ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பதாக த்யானித்தால ஸகல சம்பத்துக்குகளும ஸித்திக்கும,

धरां धारा धारे हुतवह पुरे धीशगणपं
विधिं श्रीशेशौर्वानल पवन व्योमानिहृदये-
युतौ जीवात्मानावधिकमिव मत्यां प्रविशते
विधत्ते ज्यायस्त्वं परिकलितधामेन वपुषा ॥ २२

धारा धारे மூலாதாரத்தில், धरा பூமியையும், हुतवह-पुरे அக்னி க்ருஹத்தில, धीशगणपं ஞானேசுவரர்களுக்குத் தலைவரான, विधिं பிரம்மாவையும், हृदये ஹ்ருதய கமலத்தில், श्रीशेशौर्वानल पवन व्योमनि விஷ்ணு ருத்ரன் வாயு, ஆகாயம இவைகளையும, मत्यां புத்தி ஸ்தானத்தில், युतौ சேர்ந்த, जीवात्मानौ ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களையும, अधिकमिव மேன்மையாக, प्रविशते ப்ரவேசிப்பவனுக்கு, परकलितधामेन அழகு பொருந்திய, वपुषा சரீரத்தினால், ज्यायस्त्वं ச்ரேஷ்டத்வத்தை (भवान्) நீர், विधत्ते செய்கிறீர்.

மூலாதாராதி சக்ரங்களில் சுலோகத்தில் கண்டிருக்குமாறு தியானிப்பவனுக்கு ஸர்வ ஸ்ரேஷ்டத்வம ஸித்திக்கும.

सहस्रारे नीरेरुहिसकल शीतांशु ललिते
सहंसे हंसंयः स्फुटमपि भवन्तं कलयते ।
सुषुम्ना वर्तिन्या तव चरण पीठेन्दु सुधया
प्लुतोभित्त्वाग्रन्थित्रयममृत रूपो विचरति ॥ १३

सकल शीतांशु ललितं பூர்ண சந்திரன் போல் அழகான, सहंसे ஹம்ஸத்தோடு கூடியிருக்கின்ற, सहस्रारे ஆயிரம் தளங்களுக்குள்ளதான, नीरेरुहि தாமரை புஷ்பத்தில், हंसं ஹம்ஸ ஸ்வரூபமான, भवन्तं உம்மை, स्फुटं ஸ்பஷ்டமாக (எவன்) कलयते தியானிக்கிறானோ, सः அவன், सुषुम्नावर्तिन्या ஸுஷும்னா நாடியிலுள்ள, तव, चरण पीठेन्दु सुधया உம்து சரண பீடாமிருதத்தினால், आप्लुतः நனைந்தவனாகி, ग्रन्थित्रयं அவித்யை, காமம், காமம் என்ற மூன்று கிரந்திகளையும், भित्त्वा பிளந்துகொண்டு, अमृतरूपः அமிருத ஸ்வரூபமாகவே, विचरति விளங்குகின்றான்.

ஸஹஸ்ராரம் என்ற சக்கிரத்தில் உம்மை தியானிப்பவன் உமது அருளால் அமிருததாராபிஷேகமடைகிறான்.

तवाधारे शक्तिक्षिति कमठ कूर्माद्यभिवृते
महापीठे वैश्वानर पुर मरुद्देह निलये ।
धराव्योमाकल्पे सुरमुनिमहेन्द्राद्यभिनुतम्
महातेजोराशिं निगमनिलयं नौमि हृदये ॥ १४

तव உமக்கு, आधारे ஆதாரமான, शक्तिक्षिति कमठ कर्माद्यभिवृते धराव्योमकल्पे ஆதார சக்தி, பூமி கமடம் கூர்மம்

இவற்றால் சூழப்பட்ட பூமியையும், ஆகாயத்தையும் அளா விக கொண்டதாயுமிருககிற, महापीठे மகா பீடத்தில், वैश्वानर पुरे அக்னி புரத்தில, मरुद्देहनिलये மருத்துக்களின் வாஸஸ்தானத்தில, सुरमुनि महेन्द्राद्यभिनुतं தேவர்கள், முனிவாகள் தேவேந்திரன் இவாகளால் துதிக்கப்பட்ட, महा तेजो राशिं அளவற்ற தேஜஸ்ஸுக்கு இருப்பிடமாயும், निगम निलयं வேதங்களில் வீற்றிருககும உமமை, हृदयं மனதில், नौमि துதிக்கிறேன்.

ஸர்வ வேதாந்தங்களாலும பிரதிபாதிக்கப்பட்ட உமது ரூபத்தை ஆதார சக்தியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மனதாய் துதித்து வருவேனாகவும.

भवत्पादांभोजं भवजलधिपोतं भजति यो
महासंसाराब्धिं तरति तरतीत्येव निगमः ।
इहामुत्र त्रातुं तव चरणमेवात्मशरणं
भजे भीतश्चाहंकृतिपरमनस्कोऽहमधुना ॥ १५

यः யாதொருவன், भवजलधि पोतं ஸமஸாரக கடலுக்கு ஓடம போன்ற, भवत्पादाम्भोजं உமது தாமரைப்பூ போன்ற திருவடியை, भजति ஸேவிக்கிறானோ, सः அவன், महासंसाराब्धिं ஸமஸாரமாகிற பெரும கடலை, तरति तरति நிசசயம தாண்டுகின்றான், इति என்பதான, निगमः வேதம (கூறும), हे क्षमिवर தபஸ்வி சிரேஷ்டரே, अहं நான், अधुना இப்பொழுது, आत्म शरणं ஆத்மாவுக்கு அடைக்கலமான,

तव உமமுடைய, चरणमेव திருவடியையே, भजे அடைகின்றேன், भीतः பயந்தவனை நான், नमस्ये च நமஸ்கரிககவும் செயகிறேன்.

மிகவும பயஙகரமான ஸமஸாரக் கடலைத் தாண்டுவதறகு உமமுடைய பாதமே கப்பல போன்றது நானே ஸமஸார ஸமுத்திரத்தில் முழுகி நடுங்குகின்றேன். உமது பாதத்தைச சரணமாக அடைநதுள்ளேன். கிருபை கூாநது ரக்ஷித்தருள வேண்டும.

यथा दारुष्वग्निर्निवसति तथा देहनिकरे
प्रविश्य त्वं चैको बहुविध इवाभासि भगवन् ।
चलन्नीरे चंद्र शतविध इवाभाति गुणतो
नचैतच्चन्द्रे स्यान्न शतविधता नापि चलनम् ॥ १६

हे भगवन् ஓ பூஜ்யரே, अग्निः அக்னியானது, दारुषु கடடைகளில, यथा எப்படி, निवसति வஸிக்கிறதோ, तथा அபபடியே, त्वं च நீரும, एकः ஒருவனயிருநதும, देहनिकरे தேஹ ஸமூகத்தில், प्रविश्य புகுந்து, बहु विध इव அநேக ரூபங்களுள்ளவன் போல், आभासि விளங்குகிறீர், नीरे அசைகின்ற நீரில், चलन् பிரதி பலிக்கின்ற, चन्द्रः சநதிரன், शत विध इव நூறுவிதமானவன் போல, गुणतः உபாதியிைல், आभाति தோன்றுகிறுன், एतत् இந்த பேதம, चन्द्रे சந்திரனிடத்தில், न स्यात् கிடையாது, शत विधता நூறுவிதமாம தன்மையும, न கிடையாது, चलनमपि न அசைவும கிடையாது.

அக்னி கட்டைகளில் போலும் சந்திரன் நீரில போலும் பரமாத்மா ஒருவனே உபாதிகளில் பலவாருகத் தோன்று கிருன் என்றபடி.

दरिद्रो वा मूढः कठिन हृदयो वापि भवतो
दयापात्रं स्याच्चेद्भजति महतामप्यधिकताम् ।
न विद्या रूपं वा न कुलमपि वा कारणमभूत्
महत्त्वे सेवैका तव पद युगाम्भोज कलना ॥ १७

दरिद्रो वा ஏழையானாலும், मूढोवा மூடனானாலும், कठिन हृदयोऽपि கன்னெஞ்சனானாலும், भवतः உமமுடைய, दयापात्रं தயவுக்கு பாத்திரமாக, स्याच्चेत् ஆனெனில, महतामपि பெரியோர்களுக்கும், अधिकता மேலாயிருத்தலை, भजति அடைகிருன, विद्या கலவி பானது, महत्त्वे பெருந்தன்மைக்கு, कारणं न காரணமில்லை, रूपं அழகும், न காரணமில்லை, कुलं वापि நறகுலப பிறவி யும், न कारणं अभूत காரணமெனக் கூறவில்லை, तव உமமு டைய, पदाम्भोज कलना திருவடித் தாமரையைப பறறின, एका सेवैव சேவை யொனறே, महत्त्वे कारणं பெருமைக்கு காரணம.

பணம, குலம கல்வி முதலானவைகள் கரையேறறுது தித்த குருவின் சரண சேவையே கரையேற்றுமாம.

न ते कारुण्यं स्यात् सकल गुणवानप्यगुणवान्
भवत्कारुण्यं स्यात् अगुण कृपणोवोरु गुणवान् ।

यथा पत्यौ रक्ते सदपि च विरक्ते तु युवतौ
वृथा सौन्दर्यं स्यात् सकलमपि तेऽनुग्रह वशात् ॥

ते உமமுடைய, कारुण्यं தயவானது, नस्यात् இல்லையாலை, सकल गुणवानपि ஸகல குணமுள்ளவனுயிருந்த போதிலும, अगुणवान् குணமில்லாதவனே, भवत्कारुण्यं உமது தயவு, स्यात् இருக்குமேயாலுல், अगुण कृपणोऽपि குணமில்லாத தரித்திரனுயிருந்த போதிலும, उरु गुणवान् மிகுந்த குணமுளளவனுவான், पत्यौ நாயகன, रक्ते ஆசையுள்ளவனுயினும, विरक्ते च ஆசையறறவனுயிருந்தாலும, सौन्दर्यं அழகானது, वृथा வீணுகும அனறே, सकलमपि எல்லாம ते உமமுடைய, अनुग्रह वशात् அனுக்கிரக பலத்தால, स्यात् பூர்ணமாகும.

மறற எவவித குணமிருந்தாலும ஸ்ரீதத்தனருள அநுக்ரகமில்லாவிடில் குறைவே. அவ்வொன்றிருந்தால் மறறவை குறையினும குறைவாகாது. யுவதிக்கு நாயகனது அன்பு பூரணமாயிருந்தால் அழகு இருப்பினும இல்லாவிடினும் குறைவில்லை. அது போல என்றபடி.

अनाथे दीने मय्यधिगत भवत्पाद शरणे
शरण्य ब्रह्मण्य प्रथितगुण सिन्धो कुरु दयाम् ।
महा तेजो वार्धे स्वसुकृत महिम्नैव सततं
पुरा पुण्यैर्हीनं पुरुषमुपकुर्वन्ति कृतिनः ॥ १९

शरण्य அடைக்கலம புகுந்தவரைக் காப்பவரும், ब्रह्मण्य பிராம்மணர்களுக்கு ஹிதமானவரும, प्रथित गुणसिन्धो

பிரஸித்தமான நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமுமான, महा तेजोवार्धे பெரிய தேஜஸ்ஸுக்கு ஸமுத்திரமான குருவே, अनाथे துணையற்றவனும், दीने ஏழையாயும், अधिगत भरत्वाद शरणे உமது சரணங்களையே சரணமாக அடைந்தவனுமிருக்கிற, मयि என்னிடத்தில், दयां தயவை, कुरु புரிய வேணடும், कृतिनः புண்ணியசாலிகள், पुरा पुण्यैर्हीनं முன் ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்ட புண்ணியமில்லாதவனை, पुरुषं மனிதனுக்கு, स्वसुकृत महिम्ना தனது புண்ணியத்தின் பலத்தாலேயே, सततं எப்பொழுதும், उप कुर्वन्ति உபகரிக்கிறார்கள்.

முன் செய்த நலவினைப் பயனில்லாவிடினும் உமது தயவினாலேயே உமது திருவடிகளை சரணமடைந்த என்னை காத்தருள வேண்டுமென்பதாம்.

महाश्वेतद्वीपेऽमरतरुगणात्यन्त रुचिरे
मणेः पीठाम्भोजेऽनलशशिरवगान्तर्निवसितं
गदा चक्राब्जासि प्रसृत करपद्मं मुररिपुं
सधन्यस्त्वं ध्यायेत् परतरचिदानन्द वपुषं ॥ २०

महाश्वेत द्वीपे மகாசுவேதம் என்ற த்வீபத்தில, अमरतरुगणात्यन्तरुचिरे கல்ப விருக்ஷங்களாய் மிகவும் அழகு வாய்ந்த मणेः ரத்ன மயமான, पीठाम्भोजे பத்மாஸனத்தில, अनल शशि रवगान्तर्निवसितम् அக்னி சந்திரன் சூரியன் இவைகளினுள் வஸிக்கின்ற, गदा चक्राब्जासि प्रसृत कर पद्मं கதை சக்ரம், தாம

லைப்பூ கத்தி இவைகளால் விளங்கும கைகளையுடையவரும, चिदानन्द वपुषं சிதானந்த வடிவமாயும், मुररिपुं முரன் என்ற அசுரனை கொன்றவரும ஆன, त्वां உன்னை, धन्यः புண்ணியசாலியான, सः அமமனிதனே, ध्यायेत தியானிப்பான்.

முன் ஜன்மங்களில புண்ணியம செய்தவர்களே ஸ்ரீ தத்தகுருவை இமமாதிரி தியானிக்க வல்லவரென்பது.

लसन्मेरोः शृङ्गे सुरमणिमये कल्पकतरु-
प्रकीर्णे वाक्पीठे रविशशिकराकीर्ण जलजे ।
स्थितं वाचाऽधीशैर्नुतमनुदिनं त्वां भजति यो
भवेद्वागीशानामपि गुरुरजेयोऽवनितले ॥ २१

लसन्मेरोः பிரகாசிக்கின்ற மகாமேரு மலையினது, सुरमणिमये இந்திர நீலமணி மயமாயும, कल्पतरुप्रकीर्णे கல்ப விருக்ஷங்களால சூழப்பட்டதாயும, रविशशिकराकीर्णजलजे சூரியன் சந்திரன் இவர்களுடைய கிரணங்கள் வீசப்பட்ட தாமரைப்பூவை உடைய, शृङ्गे சிகரத்தில், वाक्पीठे வாக்காகிற ஸிமமாஸனத்தில். स्थितं இருப்பவரும, वाचाधीशैः வாகீசுவராகளால், नुतं துதிக்கப்பட்டவருமான, त्वां உமமை, यः யாதொருவன், भजति பஜிக்கிறானோ, सः அவன், अवनितले பூதலத்தில், वागीशानामपि வாகீசுவரர்களுக்கும, गुरुः மேலானவனாயும, अजेयः ஜயிக்க முடியாதவனாயும், स्यात ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை தனது நாவில் இருத்தி உபாஸிப்பவனுக்கு திறமையுள்ள வாக்குவனமையுண்டாகுமென்பது கருத்து.

समुद्यद्बालार्कायुतनिभशरीरे मुनिवरं
स्थितं बीजे मारे त्रिदशपति गोपातिरुचिरे ।
हृदित्वां यः पञ्चायुधकरमिति ध्यायति सदा
स एवाहं नूनं स भवति जगन्मोहन करः ॥ २२

समुद्यद्बालार्कायुतनिभशरीरे உதித்த பதினாயிரம பால ஸூரியனுககொப்பான சரீரமுடைய, त्रिदशपाते गोपाति रुचिरे இந்திர கோபம போல் அழகாயுமிருக்கிற, मारे वीठे காம பீஜஸ்தானத்தில், स्थितं வீற்றிருப்பவரும, मुनिवरं ரிஷி சரேஷ்டருமான (உமமை) पञ्चायुधमिति சங்கம, சக்ரம, கதை, கத்தி சார்ங்கம என்ற ஐந்தாயுமுள்ளகையனுக, यः எவனொருவன், हृदि மனதில், सदा இடைவிடாமல, ध्यायति தியானிக்கிறானே, स एवाहं அவனே நான் என்ற தியான பலத்தால், जगन्मोहनकरः உலகத்தையே மோகிககச செய்பவனுக, भवति ஆகிறான், नूनम् நிசசயம.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை ஸௌந்தர்யமுள்ள மூர்த்தியாக தியானிப்பவன மன்மதனுக்கொப்பாக ஆகிறான்

निधिर्विश्वेषां त्वं निजचरण पद्मद्वयवता
शरण्यश्चार्तानां चकित हृदयानामभयदः ।
वरेण्यः साधूनां वरदइति वा कामितधियां
भवत्सेवा जन्तोः सुरतरुसमानाऽनुफलति ॥ २३

निज चरणपद्मद्वयनतां உமது திருவடித் தாமரையிணையை தியானிக்கின்ற, विश्वेषां எல்லோருக்கும், त्वं நீர், निधिः புதையல் போன்றவர், आर्तानां கஷ்டப்பட்டவாகளுககு, शरण्यः அடைக்கலமானவர், चकित हृदयानां பயந்த மனதுடையவாகளுக்கு, अभयदः அபயத்தை அளிப்பவர், साधूनां ஸாதுககளுககு, वरेण्यः வரிக்கத் தகுநதவர், कामित-धियां பயனை விருமபுகிறவர்களுக்கு, वरदः இஷ்டத்தை கொடுப்பவா, भवत्सेवा உமமுடைய ஸேவையானது, जन्तोः ஜீவர்களுக்கு, सुरतरु समानः கல்பதருமிகாாக, अनुफलति இடைவிடாது பலிக்கின்றது.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸேவையே ஸாவாபீஷ்டங்களையும அளிககவல்லதென்பதாம.

यथा त्रै पाञ्चली नटति कुहकेच्छानुसरणं
कुलालेन भ्रान्तं भ्रमति च सकृच्चक्रमनिशम् ।
तथा विश्वं सर्वं भवति मनवश्चानु गुणिताः
स्वतन्त्रः को वाऽस्ते वद पर सुरेश त्रिभुवने ॥ २४

पाञ्चाली பொமமையானது, कुहकेच्छानुसरणं ஸூத்ரதாரனுடைய இச்சையை அனுசரித்து, यथा எப்படி, नटति ஆடுகிறதோ, चक्रं, சக்கிரமானது, सकृत ஒரு தடவை, कुलालेन குயவனால், भ्रान्तं சுற்றப்பட்டு, अनिशं எப்பொழுதும, (यथा) भ्रमति எபபடி சுழலுகிறதோ, तथा அப்படியே, सर्वं ஸமஸ்தமான, विश्वं உலகமுமம, मनवश्च பதினன்கு

மனுக்களும, भवति உமமிடத்தில், अनुगुणिताः சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், हे पर सुरेश மேலான தேவ தேவனே, त्रिभुवने மூவுலகத்திலும, स्वतन्त्रः ஸ்வதந்திரன், कोवा யார தான், आस्ते இருக்கிறான்.

உலகமனைத்தும ஸ்ரீ தத்த குருவினது அருளாலேயே இயங்குமென்பதாம.

त्वयाऽऽज्ञप्तो धाता सृजति जगदीशोऽपि हरते
हरिः पुष्णातीदं तपति तपनो वाति पवनः ।
धरां साद्रिद्वीपां वहति भुजगानामधिपतिः
सुराः सर्वे युष्मद्भयपरवशा बिभ्रति बलिम् ॥ २५

त्वया உமமாலேயே, आज्ञप्तः உத்திரவிடப்பட்டு, धाता பிரமமதேவன், जगत् உலகத்தை, सृजति படைக்கின்றான், ईशोपि ருத்திரனும, हरते ஸமஹரிக்கின்றான், हरिः விஷ்ணுவும, इदं இவ்வுலகத்தை, पुष्णाति ரக்ஷிக்கிறான், तपन' சூரியன், तपति பிரகாசிக்கிறான், पवनः காற்று, वाति வீசுகிறான், भुजगानां अधिपतिः ஸர்ப்பங்களுக்கு ராஜாவான ஆதிசேஷனும, साद्रि द्वीपां धरा மலைகளும துவீபங்களும டங்கிய பூமியை, वहति சுமக்கிறான(सर्वे ஸமஸதமான, सुराः தேவர்களும, युष्मद्भय உம்மிடம பயத்தினால், परवशाः பரவசர்களாக, बलिं கப்பத்தை, बिभ्रति அளிக்கின்றனா.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஆக்ஞையினால் ஸமஸ்த தேவர்களும தத்தம் கார்யங்களை செய்து வருகின்றார்களென்பது.

स्वयं मुक्तेः पार्श्वं त्वकृतसुकृतं मां नयति चेत्
भवान् सत्यं कावा तव चरणपङ्केरुह रतिः ।
हरेत् पापौघं नः शुभमपि जहातीति च धिया
भवन्त्याशाबद्धाः सकलमपि धातुर्वशमहो ॥ २६

अकृत सुकृतं புண்ணியம் செய்யாத, मां என்னை, मुक्तेः மோக்ஷத்தினுடைய, पार्श्वं சமீபத்திற்கு, स्वयं தானாகவே, भवान् நீர், नयति चेत् அழைத்துச் செல்வீரானால், सत्यं உண்மை (எங்கே), तव உம்முடைய, चरण पङ्केरुह रतिः திருவடித் தாமரையில் பக்தியானது, का वा எது, सा அது, पापौघं பாபக்குவியலை, हरेत् பரிசளிக்கும், नः எங்களுடைய, शुभमपि புண்ணியத்தையும், जहाति அழித்துவிடும் इति धिया என்ற புத்தியோடு, आशाबद्धाः ஆசை கொண்டவர்களாய், भवन्ति இருக்கின்றார்கள், सकलमपि அனைத்தும், धातुः ஈசனுடைய, वशं அதீனம், अहो ஆச்சர்யம்.

உம்முடைய சரண பக்தியில்லாது துஷ்கிருத்தியங்களையே செய்து வரும் என்னை அனுகாஹித்து முக்தி அளித்தீரானால் பக்தி மார்க்கத்தில் ஜனங்களுக்கு சாத்தை குறையும் ஆதலால் அது தகாதென்பது.

प्रधानं वाकर्म स्थिति विलय सर्गेऽलमिति चेत्
जडत्वात्क्षीणत्वात् कथमुचितमेतन्निगदितुम् ।
तयोरीशेऽनीशे भवति जगदुत्पत्ति स्थितिलया-
वनान्यासन् ब्रह्माभिति वदति शास्त्रं श्रुतिरपि ॥ २७

हे ब्रह्मन् ஓ பரமபொருளே, प्रधानं குணத்திரய வடிவமான பிரகிருதியாவது, कर्म தன் பூர்வ கர்மாவாவது, स्थिति विलय सर्गे ஜகத்ரக்ஷணம, லயம, ஸிருஷ்டி இவைகளில், अलं போதுமானது, इति चेत् என்பார்களானால், जडत्वात् ஜடமானதினுலும, क्षीणत्वात् அநித்யமானதினுலும, एतत् இவ்விஷயம, कथं எப்படி, निगदितुं சொல்வதற்கு, पचितं யுக்தமாகும, तयोः அவ்விரண்டிற்கும, ईशे அதிபதியாயும, अनीशे தனக்கு மேல் நியாமகனற்றவருமான, भवति உமமிடத்தில், जगदुत्पत्ति विलया वनानि உலகத்தின் உத்பத்திலயம ரக்ஷணம இவைகள் யாவும, आसन् உண்டாயின, इति என்று, शास्त्रं சாஸ்திரங்களும, श्रुतिरपि வேதங்களும, वदति கூறுகிறன.

ஸாங்கியர்கள் கூறும் பிரதான காரண வாதமும் மீமாமஸகர்கள் கூறும் கரும காரணத்தின் வாதமும சரியன்று சித்ரூபமான நினஸ்வரூபமே நிகில ஜத்துககும விவர்த்தோபாதானமென்பதாக உபநிஷத்துகளில் முடிவு,

भवत्सेवाजंतोर्भवदवहुताशांबुदनिभा
महामोहध्वान्तप्रतिहतमतेर्दीपकलिका।
सुधावर्षिण्येवावहितमनसां निर्भमनृणा-
मुपाध्याये ब्रह्मप्रवचनविधानेऽतिचतुरा ॥ २८

भवत्सेवा உமது சேவையானது, जन्तोः ஜீவர்களுக்கு, भवदवहुताशाम्बुदनिभा ஸம்ஸாரமாகிற காட்டுத் தீக்கு மேகம

போன்றது, महा मोहध्वान्तप्रतिहतमतेः பெரிய அக்ஞான மாகிற இருளால் தடுக்கப்பட்ட புத்தியையுடையவனுக்கு, दीपकलिका தீப ஜ்வாலை போலும், अवहितमनसां ஒரு வழிப் பட்ட மனதையுடைய, निर्ममनृणां மமதையில்லாத மனிதா கட்கு, सुधावर्षिणी அமுதத்தைப் பொழிவதாகும், उपाध्याये ஆசானிடத்தில, ब्रह्मप्रवचन विधाने பிருமமோபதேசம செய் வதில் अति चतुरा மிகவும சாமாத்தியமுள்ளது.

தத்த குருவின் ஸேவையானது பவபயத்தைப் போக கியும அகஞான இருளை நீக்கியும, யோகிகளுககு அமுத மழையை வாஷித்தும, உபாத்யாயாகளுககு உபதேச உண் மையை அளிககவும வலலதாக விளங்(

अवज्ञायै लोके बहुपरिचितिः प्राकृतमति
निरस्यापो गाङ्गीः प्रसरति यथा वाल्पतटिनीम् ।
विशुद्ध्यर्थं तद्वत् सकलपुरुषार्थैकफलदं
भवन्तं हित्वान्यं भजति गुरुमाशापरवशः ॥ २९

लोके உலகத்தில், बहुपरिचितिः அதிகப்பழககமானது अवज्ञायै அனுதாவுககே (காரணமாம), प्राकृतमतिः மந்த புத் தியுள்ளவன், गांगी. கங்கையினுடையதான, अपः ஜலங் களை, निरस्य திரஸ்கரித்துவிட்டு, अल्पतटिनीम् ஓர் சிறிய நதியை, यथा प्रसरति எப்படி நோக்கிச செல்கிறானோ, तद्वत अது போல், सकलपुरुषार्थैक फलदम् ஸகல புருஷார்த்தங் களையுமளிக்கவல்ல, भवन्तं உம்மை, हित्वा விட்டுவிட்டு,

आशापरवशः ஆசை மேலிட்டவனாகவும், अन्यं வேறொருவனை, गुरुं ஆசார்யனாக, भजति அடைகிறான்.

அதிகப் பழக்கத்தால் பதார்த்தங்களில் அனாதரவு ஏற்படும். கங்கைக் கரையிலுள்ளவன் அதை அவமதித்து வேறு நதிக்கு ஸ்நானம் செய்யச் சொல்கிறான். அது போல் ஸமீபத்திலேயே ஆத்ம ஸ்வரூபமாயிருக்கிற உமமை மறியாமல் வேறு குருவை யடைகிறார்கள் என்பதாம்.

निमील्याक्षिद्वन्द्वं निगमनिरतो निश्चलमनाः
प्रकाशन्तं दृष्टया त्रिभुवनमुदं ज्ञानपरया ।
ललाटेधोमुख्या रसजनितदिव्याञ्जनधरं
स्मरेद्यस्त्वां योगी भवति निधिसिद्ध्योरधिपतिः ॥३०

अक्षिद्वंद्वं இரு கண்களையும், निमील्य மூடிக்கொண்டு, निगमनिरतः வேதாந்தத்தில் தாத்பர்யத்துடன், निश्चलमनाः அசைவற்ற மனதுடன், ज्ञानपरया ஞானத்தினால் உத்க்ருஷ்டமான. दृष्टया பார்வையினாலே, प्रकाशन्तं பிரகாசிக்கிறவனும், त्रिभुवनमुदं மூவுலகத்திற்கும் ஆனந்த ரூபனும், ललाटे நெற்றியில், रसजनित दिव्या जन धरं ரஸஸித்தமான திவ்யமை தரித்தவருமான, त्वां உமமை, अधो मुख्या பிரத்யக் திருஷ்டியால், यः யாதொருவன், स्मरेत ஸ்மரிப்பானோ, सः योगी அந்த யோகி, निधि सिद्ध्योः நிதிகட்கும் ஸித்திக்கட்கும், अधिपतिः அதிபதியாக, भवति ஆகிறான.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸித்தாஞ்சனதரனாக தியானித்தால் நவநிதிகளுக்கும், அஷ்டமாஸித்திகளுக்கும் அதிபதியாவான்.

महामायामंत्राक्षरकमलपद्मासनयुतं
महानीलच्छायं मधुमुदितयोगिन्यभिवृतम् ।
दधानं सद्गन्धासितकनकगोक्षीर तिलकं
मुने यस्त्वां पश्येद्भवति सकलादृश्यकतनुः ॥ ३१

हे मुने ஓ மகரிஷியே, महामाय, मन्त्राक्षर மகாமாயா மந்திரத்தின், कमल पद्मासनयुतं அக்ஷரங்களாகிற தளங்களை பத்மாஸனத்திலிருப்பவரும், महा नीलच्छायं இந்திர நீல மணி போல ஸியாமள வர்ணரும மधुमुदित योगिन्यभिवृतं மது பானத்தால் களிப்படைந்த யோகிகளால் சூழப்பட்டவரும். सद्गन्धासितकनकगोक्षीर तिलकं நல்ல வாஸனையுள்ள ஸ்வர்ண மயமான கோக்ஷீரத்தினலாகிய திலகத்தை, தரித்தவருமான, त्वां உம்மை, यः யாரொருவன், पश्येत् பார்க்கிறானே, स अवன், सकला दृश्यकतनुः ஒருவராலும் காண முடியாத சரீரம உடையவனாக, भवति ஆகிறான்.

மாயா பீஜ பத்மாஸனத்தில வீற்றிருக்க நெற்றியில ஸிந்தூர திலகமணிந்து யோகினி கணத்தால் சூழப்பட்டு இந்திர நீலமணி வர்ணமான ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானிப்பவன் ஒருவர் கண்ணுக்கும தென்படாமல் விளங்குகிறான்.

सुधाधारे हेतौ सकल जगतां स्वर्णकलिते
सिताम्भोजे तेजोधिक तपनबिम्बे श्रुतितनौ ।
मणिप्रोते पीठे निखिलसुरवृन्दैः परिवृते
स्थितं त्वामारोग्यं स्मरति हृदि तस्यामृतमयम् ॥३२

सुधाधारे அமிர்தத்திற்கு ஆதாரமாயும், सकल जगतां ஸமஸ்த உலகங்களுக்கும், हेतौ காரணமாயும், श्रुति तनौ வேத மூர்த்தியாயுமிருக்கிற, तेजोधिक तपनबिंबे ஒளி மிகுந்த சூரிய பிம்பத்தில், स्वर्ण कलिते தங்கத்தாலிழைக்கப்பட்டதாயும், मणि प्रोते ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டயுமிருக்கிற, सिताम्भोजे வெள்ளைத் தாமரையில், निखिल सुरवृन्दैः ஸமஸ்தமான தேவ ஸமூகங்களும், परिवृते சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற, पीठे ஆசனத்தில, स्थितां வீற்றிருக்கிற, अमृत मयम् அமிருத மயமான, त्वां உமமை, यः பாதொருவன், हृदि மனதில், स्मरति ஸ்மரிக்கிறானோ, तस्य அவனுக்கு, आरोग्यं ஆரோக்கியமுண்டாம.

சூரிய மண்டலத்தில் பத்மாஸனத்தில் தேவ கணம சூழ அமிருத மயமாக ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானிக்க ஆரோக்கியம ஸித்திக்கும.

परत्रादाता चेद्भवति न ददात्यैहिकसुखं
ददात्ये तत्सौख्यं वितरति न चामुष्मिक सुखम् ।
भवत्सेवा जंतोरिह परसुखप्राभवकरी
सुराणामन्येषामनुसरणमात्मैक्यमकरोत् ॥ ३२

अन्येषा உமமைத் தவிர வேறான, सुराणां தேவர்களுடைய, अनुसरणं வழிபாடானது, परस्मिन् பரலோகத்தில, दाता चेत् கொடுக்குமேயானால், ऐहिक सुखं இகலோக சுகத்தை, न ददाति एव கொடுக்காது, एतत्सौख्यं இகலோக

சௌக்யத்தை, ददाति கொடுக்குமேயானால், अमुष्मिक सुखं பரலோக சுகத்தை, न वितरति கொடுப்பதில்லை, जन्तोः மனிதனுக்கு, भवत्सेवा உமது சேவையானது, इहपरसुखप्राभवकरी இம்மை மறுமை சுகத்தையளிக்கவல்லது (அதனால்) आत्मैक्यं ஆத்மா ஏகமென்பதை, अकरोत தெளிவாக்கியது.

மற்ற தெய்வங்கள் வழி படுகிறவர்களுக்கு இம்மையிலோ மறுமையிலோ ஒரு பயனையே கொடுக்கும். ஸ்ரீ தத்த குருவின உபாஸனையானது இருவித பயனையுமளிப்பதால ஆத்மா ஏகனே எனபதை ஸ்திரபபடுத்துகிறது.

जटी वल्की क्वापि क्वचिदपि सुभूषाम्बरभृती
क्वचिद्भूत्यालिप्त क्वचिदपि सुगन्धाङ्कितततनुः ।
क्वचिद्योगी भोगी क्वचिदपि विरागी विहरसे
बहु ज्ञाना ज्ञातु तव गतिमशक्ताश्च मुनयः ॥ ३४

त्वं நீர், क्वापि ஒரு சமயம், जटी ஜடாதாரியாயும், वल्की மரவுரிதாரியாயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुभूषाम्बर-भृती அழகிய ஆடையாபரணங்களணிந்தவராயும், क्वचित् ஒரு தடவை. भूत्या பஸ்மத்தால், अलिप्त (तनुः) பூசபபட்ட சரீரமுடையவராயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुगन्धाङ्कितततनुः பரிமள சநதனத்தால் பூசபபட்ட திருமேனியுடையவராயும், क्वचित ஒரு சமயம், योगी யோகியாயும், क्वचित ஒரு சமயம், भोगी இன்பநுகர்பவனாயும், क्वचित ஒரு சமயம், विरागी வைராக்யமுள்ளவராக, विहरसे சஞ்சரிக்கிறீர், बहु ज्ञानाः

மிருந்த அறிவுள்ள, मुनय च மகரிஷிகளும, तवगतिं உமது நிலையை, ज्ञातुं அறிவதற்கு, अशक्ताः சக்தியற்றவர்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குரு பலவேறு காலங்களில் பல்வேறு வடிவுடனிருப்பதால முற்றறிந்த முனிவர்களும அறிய முடியாது என்பதாம.

विशुद्धं चैतन्यं क्वचन जडवत्क्वापि सकला-
गमज्ञोऽप्यज्ञाता विहरसि कदाचिद्बहुविध ।
ऋषिभ्यस्त्वं तत्त्वं परममुपदेष्टासि विततं
चरित्रं ते वेत्तुं चतुरधिकवक्त्रा न चतुराः ॥ ३५

त्वं நீ, विशुद्धं चैतन्यं நிமல ஞான ஸ்வரூபமாயும क्वचन ஒரு பொழுது, जडवत् ஜடன் போலும, क्वचन ஒரு சமயம, सकलागमज्ञः ஸகல சாஸ்திரங்கள அறிந்தவரும்யும க்வசபி இன்னொரு சமயம, अज्ञाता அக்ஞானி போலும், कदाचित ஒரு சமயம, बहुविध' பலவிதமாயும, विहरसि லீலை செய்கிறீா, त्वं நீா, ऋषिभ्यः ரிஷிகளுக்கு, परमं மேலான, तत्त्वं தத்வத்தை, उपदेष्टासि உபதேசிக்கின்றீர், विततं விஸ்தாரமான, ते चरित्रं உமது சரித்திரத்தை, वेत्तु அறிவதற்கு. चतुरधिकवक्त्राः நான்குக்கு மேற்பட்ட முகமுடையவர்களும, न चतुराः ஸமர்த்தரல்ல.

அநேக ரூபத்துடனிருக்கும் ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸ்வரூபத்தை பிருமமாதிகளும அறியார்கள் என்பது.

मणिर्वा मन्त्रो वा विविधविमलैश्वर्यमपि वा
महायोगोष्टाङ्गाभ्यसनविहितो वा त्रिभुवनम् ।
समर्थं चैकैकं प्रभवति वशीकर्तुमधिकं
स्थितं त्वय्येवेदं तव किमुत लोकैकवशता ॥ २६

मणिर्वा மணியாவது, मन्त्रो वा மந்திரமாவது, विविध-विमलैश्वर्यमपि वा நானாவித சுத்தமான அணிமாதி, ஐசுவரியமாவது, अष्टाङ्गाभ्यासनहितः அஷ்டாங்காப்பியாஸத்தினல் பிரஸித்தி பெற்ற, महा योगो वा பெரிய ராஜயோகமோ, एकैकं ஒவ்வொன்றும், त्रिभुवनं மூவுலகத்தையும், वशीकर्तुं வசபபடுத்துவதற்கு, समर्थं சாமர்த்தியமுள்ளது, प्रभवति வல்லமையுள்ள, त्वयि உம்மிடத்தில், इदं இவையனைத்தும், स्थितमेव நிலைத்திருக்கிறது, तव உமக்கு, लैशताकैकव உலகத்தை வசப்படுத்தும் தன்மை, किमुत சொல்ல வேண்டுமா?

மணி மந்திரம் அணிமாதி ஸித்திகள் அஷ்டாங்க யோகம் முதலான ஒவ்வொன்றுமே உலகத்தை வசீகரணம் செய்யும். இவ்வனைத்தும் குடிகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ தத்தரிடம் உலகவசீகரணம் பூர்ணம் என்பது கேழ்ப்பானேன்.

सरस्वत्याधारस्थितमरुदतिप्रेरितपरां
नृपो धारां भित्त्वा रसकमलवासाधिपपुरि ।
परं तेजोरूपं सकलभुवनालोकनिरतो
भवन्तं सद्योगात्परम समवेतं मुनिपतिः ॥ २७

हे परम ஓ பரமரே, नृपः கார்த்தவீரியன், सरस्वत्याधार-स्थितमरुदतिप्रेरितपरां வாக்தேவி பீடத்தில் பிரேரிக்கப்பட்ட பராரூபமான, धारां அமருத தாரையை, भित्त्वा பேதித்துக்கொண்டு, रसकमलत्रासाधिपपुरि முதாரமான பத்மத்தில வஸிக்கின்ற பிரும்மாவினது புரமான ஸத்ய லோகத்தில, सकल भुवना लोक निरतः ஸமஸ்த புவனங்களையும பாரக்குமானந்தத்துடன், मुनिपतिः மனன சீலனுய், परं சிரேஷ்டனுயும, तेजो रूपं ஒளி வடிவனுவும், समवेतं ஜகத்தில முதற்காரணமாக வுடுருவி நிறபவனுமான, भवन्तं உமமை, सद्यः உடனேயே, अगात् அடைந்து விட்டான்.

கார்தவீர்யார்ஜுனன ஸ்ரீ தத்த குருவை த்யானம செய்த மகிமையினுல் ஜீவன் முகதனுனென்பதாம,

अपां तत्त्वं हंसं सकलभवदेवे जलरुहे
तडिद्भास्वद्दीप्ति प्रकटदलषट्के सुललिते ।
परं स्वाधिष्ठाने रुचिरतररूपं निरूपमं
स्थितं ध्यायेत्त्वां यो मदनसमरूपो विजयते ॥ २८

स्वाधिष्ठाने ஸ்வாதிஷ்டானம என்ற சக்கரத்தில், तडिद्भास्वद्दीप्तिप्रकटदलषट्के மின்னல்போலும சூரியன்போலும பிரகாசிக்கின்ற ஆறு தளங்களையுடைய, सुललिते மிகவும அழகான, सकल भवदेवे ஸமஸ்த காரணமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற, जलरुहे தாமரைப்பூவில், स्थितं வீற்றிருப்பவரும, हंसं ஹம்ஸ ரூபமாயும, परं சிரேஷ்டனுயும், रुचिरतर रूपं

மிகவும அழகான வடிவமுள்ளவனும, निरुपमं ஒப்பற்ற வருமான, त्वां உமமை, यः யாதொருவன், ध्यायेत् தியானிப்பானே, सः அவன், मदनसमरूपः மன்பதனுககு ஒபபான அழகுள்ளவனக, विजयते விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸ்வாதிஷ்டான சககரத்தில் ஹமல ரூபமாக த்யானிப்பவன் மன்மதனுக்கு ஸமமான காநதியை யடைவான்.

परीतं त्वां विष्णो हुतवहनमायाविलसिते
सरोजे नीलाभे मणिरचितपीठे मणिगृहे।
महासिद्धैः कल्पद्रुमवरतले स्वर्णनिचयम्
प्रवर्षद्भिः सस्यात्परमतनुभूतिः स्मरतियः ॥ २९

हे विष्णो ஓ விஷ்ணுவே, हुतवहनमायाविलसिते அகனி சகரத்தாலும மாயா சக்காத்தாலும பிரகாசிககின்ற, नीलाभे நீல காந்தியுள்ள, मणिरचित पीठे ரத்னங்களாலிழைதத பீடத்தில, मणि गृहे ரத்ன கிருஹத்தில், कल्पद्रुमवरतले கல்ப விருக்ஷத்தின் மூலத்தில, स्वर्ण निचयान् தங்கக் குவியல்களை, प्रवर्षद्भिः வருஷிக்கினற, महासिद्धैः ஸித்தேசுவார்களால், परीतं சூழப்பட்ட, त्वा உமமை, यः யாதொருவன், स्मरति தியானிக்கிறானே, सः அவன், परमतनु भूतिः மிகவும அளவறற செல்வமுடையவனக, स्यात् ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கல்ப விருக்ஷத்தடியில் ஸித்தேசுவாரகளால் கனகாபிஷேகம் செய்யப்படுவதாக தியானித்தால் அளவிலாச செல்வமடைவான்.

मरुत्ताराभ्राभे कनकरुचि पद्मे श्रुतिमयं
प्रभुं लोकातीतं निखिलनिगमावेद्य चरितम् ।
भजन्ते ये त्वां ते सुदृढतरतादात्म्यकदृशा
चिदानन्दं मायागुणविरहितं यान्ति परमम् ॥ ४०

मरुत्ताराभ्राभे மருத்துகள், நக்ஷத்திரங்கள் மேகம் இவைகளுக்கு சமமான (அல்லது) நாற்பத்தொன்பது இருபத்தேழு பூஜ்யம் என்ற எண்ணிக்கையுடைய, कनकरुचि पद्मे ஸ்வர்ண காந்தியான தாமரையில், श्रुतिमयं வேத வடிவமாயும், प्रभुं ஸர்வ சகதனையும், लोकातीतं உலகங்களுக்கு மேலானவனையும், निखिल निगमावेद्यःचरितं ஸமஸ்த வேதங்களாலும் அறிய முடியாதவனுமான, त्वां உம்மை, ये எவர்கள், भजन्ते சேவிக்கிறார்களோ, ते அவர்கள், सुदृढतरता-दात्म्यक दृशा ஸ்திரமான ஐக்ய புத்தியினால், मायागुण रहितं மாயா குணங்களற்ற, परमं மேலான, चिदानन्दं சிதானந்த ரூப பிரமத்தை, यान्ति அடைகிறார்கள்.

தத்த குரு இவ்வாறு தியானம் செய்பவருக்கு ஞானத்தை கொடுத்து மோக்ஷத்தையும் அளிப்பார் என்பது கருத்து.

सुधा शुद्धे व्योम्नि द्रुहिणरमणीबीजलसिते
विशुद्धाम्भोजान्ते सुरनररवगाद्यन्तरहितम् ।
भवन्तं भावोत्थैः कुसुममुखपूजोपकरणैः
समर्हल्लोके नाऽद्वितय परमं ब्रह्मभजते ॥ ४१

सुधाशुद्धे அமிருதத்தால சுத்தமான, द्रुहिणरमणीबीजलसिते ஸரஸ்வதி பீஜத்தினுல் பிரகாசிக்கின்ற, विशुद्धाम्भोजान्ते சுத்தமான தாமரைப்பூவில், व्योम्नि ஆகாயத்தில், सुरनखगाद्यन्तु रहितं தேவர்கள், மனிதர்கள், பக்ஷிகள் முதலானவர்களின் மனதில விளங்குகிற, भवन्तं உமமை भावोत्थैः பாவனு மயமான, कुसुममुख पूजोपकरणैः புஷ்பம முதலான பூஜோபகரணங்களால், समर्हन् பூசிக்கின்ற, ना மனிதன். लोके உலகத்தில், अद्वितय परमं இரண்டற்றதாயும் மேலானதுமான, ब्रह्म பிருமமத்தை, भजते அடைகின்ருன்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸரஸ்வதி பீஜத்துடன் தகராகாயத்தில் ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஸகலாநதரியாமியாக தியானிப்பவன் பிருமமஸாயுஜ்யமடைகிருன் என்பது

तडिल्लेखाशोचिर्द्विदल कमले भासि परमो
महायुक्तानां गोनलशशभृतो क्षीणि भवतः ।
अशेष स्रोत·सु प्रसृतचितिरूपोङ्गकनकः
श्रुतिप्राणोष्टाङ्गप्रगुणितकलापीठ निलयः ॥ ४२

द्विदल कमले இரண்டு இதழ் தாமரையில், तटिल्लेखाशोचिः மின்னல் கொடி போன்ற காந்தியுடன், अशेषस्रोतस्सु ஸமஸ்தமான விஷயங்களிலுமம, प्रसृतचिति रूपः வியாபித்த ஞானருபனுகவுமம, अङ्गकनकः பொற் பிழமபான அங்கங்களுடன், श्रुतिप्राणः வேதங்களை ஜீவனுக உடையவனுமம, अष्टाङ्गप्रगुणित-

कलापीठ निलयः அஷ்டாங்கங்களில் விதிக்கப்பட்ட வித்யா பீடத்தை உடையவனாகவும், महा युक्तानां மஹா யோகிகளுக்கும், परमः மேலானவனாக, भासि சோபிக்கிறீர, भवतः உமக்கு, गोनलशशभृतः சூரியன், அக்னி, சந்திரன் இவர்கள அक्षीणि நேத்திரங்களாகும்.

ஸ்ரீ தத்த குரு விராட ஸ்வரூபமாக ஸாவத்திலும பிரகாசிக்கிறார் என்பதாம.

क्वचिद्गुह्यं जिह्वा क्वच गुदकमन्यत्र कविता
क्वचिद्वागन्यत्र श्रुतिरपरतो लोचन युगम् ।
समाकार्षन्त्यात्मानमिव बहुभार्याः प्रलुभिता-
स्ततो ध्यातुं स्थातुं कथमपि न शक्तस्तव पदम् ॥ ४२

क्वचित् ஒருபுறம, गुह्यं குய்ய இந்திரியமும, क्वच ஒரு புறம, जिह्वा நாக்கும், क्वचित् ஒரு புறம, गुदकं குதம என்ற இந்திரியமும, अन्यत्र மற்றொரு புறம, कविता கவித்துவமும, क्वचित् ஒரு புறத்தில், वाक् வாக் இந்திரியமும, अन्यत्र மற்றொரு புறம, श्रुतिः கரோத்ரேந்திரியமும, अपरतः வேறொரிடத்தில், लोचन युगं இரு கண்களும, आत्मान தன்னை, प्रलुभिताः பேராசையுள்ள, बहुभार्याः इव அநேகம மனைவிகள் போல, समा कर्षन्ति இழுக்கின்றன, ततः ஆகையால், स्थातुं நிலைத்து நிற்பதற்கும், तव पदं உமது

வடிவை, ध्यातुं தியானிப்பதற்கும், कथमपि ஒரு விதத்திலும், न शक्तः சக்தியற்றவனாக இருக்கிறேன்.

கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்கள் பலவித வழிகளில் சக்களத்திகளைப் போல செல்வதால் தத்தனை தியானிக்கவும் முடியவில்லை என்று கதறுகிறான்.

अशक्तोऽहं स्नातुं क्षणमपि जपं कर्तुमपि वौ
दना भावादेवातिथिजनसपर्या च न कृता ।
कुतो ज्ञानं ध्यानं स्वकृतगुरुसेवस्य मम भो
भवे देवैकाशा वसति तव भक्तत्वजनिता ॥ ४४

भोः ஓ தத்த குருவே, अहं நான், स्नातुं பிராதஸ்னானம் செய்வதற்கு, अशक्तः சக்தியற்றவன், क्षणमपि ஒரு க்ஷணம் கூட, जपं कर्तुं ஜபம் பண்ணுவதற்கும், अशक्तः அசக்தன். ओदनाभावादेव உணவில்லாமையினாலேயே, अतिथिजन सपर्या அதிதிகளின் பூஜையும், न कृता செய்யப்படவில்லை, अकृतगुरु सेवस्य குரு சிசுருஷை செய்யாதவனான, मम எனக்கு, ध्यानं ஞானமாவது, कुतः भवेत् எங்கிருந்து வரும், तव உமமுடைய, भक्तत्व जनिता பக்தன் என்பதிலுண்டான, आशा एका ஆசை ஒன்று தான், वसति என்னிடம் உள்ளது,

ஸ்னானம், தானம், ஜபம் முதலியவை செய்ய முடியவில்லை. குரு சிசுருஷை கிடையாது. ஞானம், தியானம் கிடையாது. உணவுப்பொருள்களில்லாததால் அதிதி பூஜை

யும் இல்லை ஆதலால் உமது பக்தியே என்னைக் கரையேற றட்டும.

अमन्दे मन्दारद्रुमवरसमीपे मणिमये
सुखासीनं पीठे सुरवरमुनीन्द्रादिविनुतम् ।
स्वहृत्पद्मे वापि स्थितमनुदिनं त्वां भजति यः
स चेहामुष्मिन्वा सकलजनपूज्यश्च भवति ॥ ४५

अमन्दे பூர்ணமான, मन्दारद्रुमवर समीपे மந்தார விருக்ஷத்தின் சமீபத்தில், मणिमये ரத்ன மயமான, पीठे ஆஸனத்தில், सुरवरमुनीन्द्रादि विनुतम् தேவ சிரேஷ்டர்கள் முனி சிரேஷ்டர்களால துதிக்கப்பட்டு, स्थितं வீற்றிருப்பவனுக வாவது, स्वहृत्पद्मेवापि தனது ஹிருதய கமலத்திலாவது, स्थितं அமர்ந்திருப்பவனுக, अनुदिनं தினந்தோறும, त्वा உமமை यः யாதொருவன், भजति பஜிக்கிறுனே, स च அவனும. इह இவவுலகிலும, अमुष्मिन् वा மறுவுலகிலும, सकलजन पूज्यश्च ஸமஸ்த ஜனங்களாலும பூஜிககத் தகுநதவனுயும, भवति ஆகிறுன்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹிருதய புண்டரீகத்திலும கல்பக விருக்ஷத்தின் மூலத்திலும ரத்ன ஸிமமாஸனத்தில் வீற்றிருப்பதாக தியானித்தால் லோக பூஜயனுக ஆகின்றுன்.

तृणं मेरुं कुर्यात्सुरवरगिरिं वापि च तृणं
भवत्सामर्थ्यंवाऽघटितघटनाप्रौढिमतनो ।

इदं जाने तद्वै पुनरपि न जानन्ति कवयोऽ-
ऽप्यहो युष्मन्माया सकलजनमोहोन्मदकरी ॥ ४६

·अघटितघटनाप्रौढिमतनो பொருந்தாதவற்றைப் பொருத்துவிக்கும வல்லமையுள்ளவரே, भवत्सामर्थ्यं உமது சாமர்த்தியம, तृणं புலலையும, मेरुं மேருவாக, कुर्यात् செய்யும, सुरवरगिरिं वापि மேரு பருவதத்தையும, तृणं புலலாக, कुर्यात् செய்யும, इदं जाने இதை நான் அறிவேன், कवयोपि வித்வானகளும, न जानन्ति அறிவதில்லை, युष्मन्माया உமது, மாயையானது, सकलजनमोहोन्मदकरी ஸமஸத ஜனங்களுடையவும மயக்கத்தையும, உன்மாததலதையும கொடுக்கவலலது, अहो ஆசசரியம.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சக்தியினுல் கல்லும புல்லாகும புலலும கலலாகும. இதை யறிஞர்களும அறியாதது அவரது மாயா விலாசமே என்பது.

नटो भूयो वेषैर्बहुविध इवा भाति सगुणो
यथैकोवाकाशो घटमठगुहास्वन्तरगतः ।
यथैकं गाङ्गेयं कटकमुकुटाद्याकृतिवशात्-
तथा दत्तात्रेय त्वमपि बहुरूपस्त्रिभुवनम् ॥ ४७

हे दत्तात्रेय ஓ தத்தாத்ரேயரே, नटः நடிப்பவன், वेषैः வேஷங்களால், यथा எப்படி, बहुविध इव பலவிதமானவன் போல, आभाति விளங்குவானே, एकः ஒன்ருன, आकाशः ஆகாயம, घटमठगुहासु குடம, மடம, குகைகளில், अन्तरगतः உள்ளே

புகுந்ததாய்கொண்டு, सगुण इव குணமுள்ளது போல், आभाति தோன்றுமோ, एकं ஒன்றான, गाङ्गेयं ஸ்வர்ணமானது, कटकमुकुटाद्याकृतिवशात् காப்பு, கிரீடம் முதலான ஆகார பேதத்தால் बहु रूपः பலவகைப்பட்டதோ, तथा அப்படியே, त्वमपि நீரும், बहुरूपः நாநா ரூபமாக, त्रिभुवनं மூன்று லோகமாக விளங்குகிறீர்.

ஸ்ரீ தத்த குரு நாட்டியக்காரர் போலும், ஆகாசம் போலும், ஸ்வர்ணம் போலும் உபாதி பேதத்தால் பேதத்தை அடைந்துளார் என்பது கருத்து.

सहस्रांशुप्राभे सुरतरुसमाढ्येऽधिकतरे
विमाने हंसाख्ये स्थितममृतनीहारवपुषम् ।
परीतं त्वां ध्यायेद्यदरजसमारूढमनिलैः
अशेषैराज्ञायां भवति खचरो व्योमगमनैः ॥ ४८

सहस्रांशुप्राभे சூரியனுக்கொப்பான, सुरतरुसमाढ्ये கல்ப விருக்ஷத்தை நிகர்க்க, अधिकतरे உயர்ந்த, हंसाख्ये ஹம்ஸ ரூபமான, विमाने விமானத்தில், स्थितं இருப்பவனும், अमृत-नीहारवपुषम् அமுதம் போலும் பனி போலும், சீதள மேனியுடையவனும், अरजसं ரஜஸ்ஸ ரஹிதரும், आज्ञायां ஆக்ஞாசக்ரத்தில், आरूढं இருப்பவனும், व्योमगमनैः ஆகாயத்தில் செல்லுகிற, अशेषैः ஸமஸ்தமான, अनिलैः மருத்துக்களாலும், परीतं சூழப்பட்ட, त्वां உம்மை, ध्यायेत् தியானிப்பானாகில், खचरः ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவனாக, भवति ஆகின்றான்.

தத்த குருவை மேற்கண்டவாறு தியானிப்பவர் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும திறமையடைகிறான்.

स्थितं मूलाधारे कनकरुचि तराङ्गं हुतभुजः
शिखाभिः प्रख्याभिर्वृतमखिल तेजोरसघटम्।
धरन्तं भ्रूमध्ये प्रसृतनयनः पश्यति च यः
परं त्वां सत्यं स्यादखिलरसविद्यातिनिपुणः ॥ ४९

मूलाधारे மூலாதார சகரத்தில், कनकरुचितराङ्गं தங்க காந்தியோடும், हुतभुजः அக்னியினுடைய, शिखाभिः ஜ்வாலைகளாலேயும, प्रख्याभिः காந்திகளாலும, वृतं சூழப்பட்டவரும், अखिल तेजोरसघटं ஸமஸ்த தேஜஸ்ஸாரங்களின் பூர்ண கடத்தை, धरन्तं தரிக்கிறவனுயும இருக்கிற, सत्यं ஸத்ய ரூபமான, त्वां உமமை, भ्रूमध्ये புருவத்தினிடையில், प्रसृत-नयनः செலுத்தபபட்ட கண்ணை உடையவனுய்க்கொண்டு, यः யாதொருவன், पश्यति பார்க்கிறானே, सः அவன், अखिल रसविद्यातिनिपुणः ஸமஸ்த ரஸவாதங்களிலும மிகுந்த வல்லவனுக, स्यात् ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை இவ்வாறு தியானிப்பவன் ரஸவாத வித்தையில் வல்லவனுவான்:

शिरः प्रान्तभ्रान्तायतकुटिलबालार्कमतुलं
प्रदीप्तस्वर्णाढ्यारुणशतलसत्कुण्डलधरम् ।
मरुत्पुत्रं लङ्काधिपतनुजनाशोद्यतकरं
स्मरेद्यस्त्वां यन्तां सकलभयभूतापहरणे ॥ ५०

त्वा உமமை, शिरः प्रान्तभ्रान्तायतकुटिलबालार्कम् தலையில சுழலுகின்ற நீண்ட, சுருட்டையான இளஞ்சூரியனை உடையவனும், अतुलं ஒப்பறறவனும, प्रदीप्तः स्वर्णाद्यारुणशतलसत् कुण्डलधरं உருகிய தங்கம போல சிவநத குண்டலமணிநதவரும, लङ्काधिपतनुजनाशोद्यतकरं ராவண குமாரனை அக்ஷய குமாரனை வதமசெய்ய கையைத்தூக்கி நிறபவருமாயிருக்கிற, मरुत्पुत्रं அனுமானை, यः யாதொருவன், स्मरेत् தியானிப பானோ, सः அவன, सकलभय भूतापहरण ஸமஸ்தமான பயஙகளையும விலக்குவதில், यन्ता அடக்குபவனாக, भवति ஆவான

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹனுமானாக தியானிப்பவன் ஸகல பயத்தையும அகற்றுவான்.

गरुत्मन्तं चञ्चच्चल कनक पक्षद्वययुतं
सुधा कुम्भोद्भास्वत्करमखिल लोकाभिगमनम् ।
अचिन्त्यं वेदैस्त्वां परममुनिनाथं स्मरति यः
स दक्षोऽसौ वादी कपटविषजन्तु प्रहरणे ॥ ५१

चञ्चच्चलकनक पक्षद्वययुतं அழகிய அசைகின்ற பொன் னிற மான இரு சிறகுகளுடையவரும, सुधा कुम्भोद्भास्वत्करं அமிர்த கலசத்தைக் தூக்கிய கையை உடையவரும, अखिललोकाभिगमनं ஸமஸ்த உலகத்தாலும அடையத் தகுந்தவரும, वेदैः வேதங்களாலும, अचिन्त्यं சிநதிகக முடியாதவருமான, गरुत्मन्तं கருடனாக, परममुनिनाथं பெரிய தவ சிரேஷ்டராயிருக்கிற, त्वा உமமை, यः எவன், स्मरति தியா

விக்கிறேனே, स அந்த, असौ இந்த, वादी மந்திரவாதி, रूपटविषजन्तुप्रहरणे மாயை விஷ ஜந்துக்களுடைய பாதையை நிவர்த்திப்பதில், दक्षः ஸமர்த்தனாகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கருடனாக தியானித்தால பீடா பரி காரம செய்யும மந்திரவாதியாக ஆவான்.

स्मृतिं निन्दन्तं ये मनुजमुपतिष्ठन्त्यतिबलात्
कृताशा मिथ्यास्यात्प्रणतजनमन्दार भवता ।
अदत्ते दत्तत्वादमलतरचिद्रम्यविभवः
सदा दत्तात्रेयो भवसि भजतामिष्टफलदः ॥ ५२

ये எவர்கள், स्मृतिं அறிவை, निन्दन्तं திரஸ்கரிக்கின்ற. मनुजं மனிதனை, उपतिष्ठंते வழிபடுகிறார்களோ (அவர்களது) अतिबलात् பலாத்காரமாக, कृता செய்யப்பட்ட, आशा மனோரதமானது, मिथ्या வீணாக, स्यात् ஆகிவிடும, हे प्रणतजनमन्दार நமஸ்கரிப்பவர்களுக்கு கல்ப தரு போன்ற ஓ தத்தாத்திரேயரே, भवता உமமால், अदत्ते கொடுக்காதவிடத்தும, दत्तत्वात् கொடுக்கப்படுகிறபடியால், अमलतरचिद्रम्यविभव நிர்மலமான ஞானத்திலை அறியத் தகுந்த மகிமையுடைய நீர், सदा எப்பொழுதும, दत्तात्रेयः தத்த ஆத்திரேயன் என்று (பிரஸித்தியுடன்) भजतां ஸேவிப்பவர்களுக்கு, इष्टफलदः கோரிய பலத்தை அளிப்பவராக, भवसि இருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ தத்தர் பிரத்யுபகாரத்தை எதிர்பாராமலே பக்தர்களுக்கு வரமளிப்பவர். ஏனைய மனிதர்கள எவ்வளவு உப

காரம செய்தும பிரதியுபகாரத்துக்கு ஸாமாத்தியமற்றவர்கள.

विधिं विष्णुं मायां सृणिमदनयोनिं दिनकरं
मिलित्वानङ्गेनानलयुवतियुक्तां जपति यः ।
त्वदाख्यामाख्येयां निखिलनिगमाढ्यामखिलदां
स सम्पद्भिर्देवाधिपविभवयुक्तो विहरति ॥ ५२

विधिं பிருமமாவையும, विष्णुं விஷ்ணுவையும, माया மாயையையும, सृणिमदनयोनिं வஜ்ர காம பீஜத்தையும, दिनकर சூரியனையும, अनङ्गेन காமகலையோடு, मिलित्वा கூடி, अनलयुवतियुक्त ஸ்வாஹாகாரத்துடன், आख्येया பிரஸித்தி பெற்றதும, निखिलनिगमढ्या ஸமஸ்த வேதங்களாலும துதிக்கப்பட்டதுமான, अखिलदा ஸாவாபீஷ்டத்தையும அளிக்க வல்லதுமான, त्वदाख्यां உமது காமத்தை, यः யா தொருவன், जपति ஜபிக்கிறானே, सः அவன், सम्पद्भिः ஸம பத்துக்களால், देवाधिपविभवयुक्तः தேவேந்திரனுக்கு ஸம மான ஐசுவரியத்துடன், विहरति விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய மந்திரத்தை கடைசியாக ஸ்வாஹா காரத்துடனும முந்தி பிருமமா, விஷ்ணுமாயா, வஜ்ரகாம பீஜத்துடனும ஜபிககிறவன் தேவேந்திரனுககு ஒபபாக விளங்குவான் என்பதாம.

परामायावाणीमदनकमलाबीजसहितं
मनुं प्रत्येकं ते जपति सततं निश्चलधिया ।

ततोऽभ्येत्यैश्वर्यं श्रुतसकलविद्यानिपुणतां
वशित्वं ब्रह्मैक्यं सपदि यदि यायात्परमुने ॥ ५४

हे परमुने *ஓ ரிஷி சிரேஷ்டரே*, परामायावाणीमदन कमला-बीजसहितं *சக்தி பீஜம், மாயா பீஜம், வித்யா பீஜம், காம பீஜம், லக்ஷ்மீ பீஜம் இவைகளுடன்,* ते मनुं *உமது மந்திரத்தை.* प्रत्येक *தனித்தனியாக.* सतत *இடைவிடாமல்,* निश्चलधिया *அசைவற்ற மனதுடன்,* यः *யாரொருவன்,* जपति *ஜபிக்கிறானோ,* सः *அவன்,* ततः *அதிலிருந்து,* ऐश्वर्यं *ஐசுவரியத்தை,* अभ्येति *அடைகிறான்,* श्रुत सकलविद्यानिपुणतां *வேதாந்த முளபட ஸமஸ்த வித்தையிலும் வல்லமையையும்,* वशित्व *ஜிதேந்திரியத்துவத்தையும்,* ब्रह्मैक्यं *பரபிருமமத்துடன் ஸாயுஜ்யத்தையும்,* यायात् *அடைவான்.*

ஸ்ரீ தத்த குருவின் மந்திரத்தை மேற்கூறிய பீஜங்களுடன் தனித்தனியே இடைவிடாது ஜபித்தால ஸர்வ ஐசுவரியம்; இந்திரிய நிக்ரகம முதலானதடைந்து ஞானத்தால முக்தியடைவாள்.

अविज्ञातं किञ्चित्तव जगति नास्ति प्रभवितुः
तदाविज्ञातोऽहं यदपि सकलज्ञेन भवता ।
अदृष्टं मन्येऽहं प्रतिभटमविज्ञानकरणे
मुने दत्तात्रेय प्रकुरु मयि कारुण्यमतुलम् ॥ ५५

हे दत्तात्रेय *ஓ தத்தாத்ரேய மகரிஷியே,* प्रभवितुः *பிரபுவான,* तव *உமக்கு,* जगति *உலகத்தில்,* अविज्ञातं *அறியப்படாதது,* नास्ति *கிடையாது,* सकलज्ञेन *எல்லாமறிந்த,* भवता

உமமாலே,' अहं நானும, विज्ञातो यद्यपि அறியப்பட்டவனே யாவேன (அப்படியிருந்தும), अविज्ञान करणे என் விஷயம அறியாமலிருப்பதற்கு, अदृष्टं (என்னுடைய) துரதிருஷ்டத்தை, प्रातभटं விரோதியாக, अहं मन्ये நான் நினைக்கிறேன், मयि என்னிடத்தில், अतुलं ஒப்பற்ற, कारुण्य தயவை, प्रकुरु செய்வீராக.

ஸ்ரீ தத்தகுரு லாவகஞானதால என்னையும அறிந்திருப்பார். ஆயினும என் நிலைமையை அறிந்து ரக்ஷிக்காம லிருப்பது பற்றி எனது துரதிருஷ்டம இடையூறு இருக்கிறது ஆதலால அதை யகற்றி யருள்புரிய வேண்டுமென்பதாம.

भवत्पादाम्भोजद्वय शुभरसास्वाद चतुर-
भ्रमद्भृङ्गीसंघायित हृदय वृत्ति कलयमाम् ।
अनाधाराधाराश्रितसुरतरो तात्रकजने
मुने कारुण्याब्धे प्रकुरुमयि संपत्प्रकटनम् ॥ ५६

अनाधाराधार ஆதாரமற்றவர்களுக்கு ஆதாரமாயும, आश्रितसुरतरो சரணமடைந்தவர்களுக்கு கல்ப விருக்ஷமாயும, कारुण्याब्धे கருணாசாகரமாயுமுள்ள, मुने ஓ மகரிஷியே' भवत्पादाम्भोजद्वय शुभरसास्वाद चतरभ्रमद्भृङ्गी सङ्घायित हृदय वृत्तिं உமமுடைய சரணாவிந்த யிரண்டிலும உள்ள நல்ல சுவையைநுகர்வதில் வலலமையுள்ள வண்டு வரிசை போல் மனோவிருத்தியையுடையவனாக, मां என்னை, कलय செய்ய வேண்டும, मयि என்னிடத்தில், सम्पत्प्रकटनं प्रकुरु ஐசுவரிய அபிவிருத்தியை வளரச செய்ய வேண்டும.

वदन्त्येकेऽपार्थां तव गतिमनेकार्थ करिणी
अजानन्तोज्ञेऽयामनधिगत तत्त्वार्थ मतयः ।
महायोगिं ल्लोके जडमतिकृते त्वं धृतवपुः
तथा नोचेद्भक्त स्वजन परिरक्षा कथमहो ॥ ५७

महा योगिन् மகா யோகியே, अनेकार्थकरिणी அனேக புருஷார்த்தங்களை கொடுக்கின்ற, तव உமமுடைய, अज्ञेयां அறிய முடியாத, गतिं ஸ்வாபவத்தை, अजानन्तः அறியாத, अनधिगत तत्त्वार्थमतयः அறியப்படாத தத்துவார்த்தத்தை, உடைய புத்தியுள்ளவர்களா, अपार्थां பிரயோஜனமற்றதாக वदन्ति சொலலுகிறாகளா, लोके உலகத்தில, जडमति कृते மந்த, புததியுளளவர்களுககாக, त्वं நீா, धृतवपुः தரிககப்பட்ட சரீ ரமுடையவர், तथानोचेत अपபடியிலலாவிடில், भक्तस्वजन रक्षा பகதாகளுடையவும ஸ்வ ஜனங்களுடையவும ரகூஷண மானது, कथं எவவாறு முடியும, अहो ஆசசரியம.

ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரம நிஷபலமென சில மூடா கள் நினைககிறாகளா. இநத அவதாரமே மிகவும ஸபலம ஏனெனில இதுவே மூடர்களுககும அனுகூலமானது.

स्मृतस्त्वच्छिष्यो वा जगति कृतवीर्यस्य तनयो-
ऽर्जुनो राजा चोराद्भय महिभयं वृश्चिक भयम् ।
हिनस्त्याजौ शत्रूदितमपि भयं वेति गदितं
भवेयुस्त्वच्छिष्याः किमुतहृत चोरादिक भयाः ॥५८

त्वच्छिष्यः உமது சிஷ்யனான, कृत वीर्यस्य तनयः கிருத வீரியன் புதல்வனான கார்த்தவீரியன் என்ற, अर्जुनो राजा அரசனான, கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், जगति உலகத்தில, स्मृतः நினைக்கப்பட்டவனைக் கொண்டு, चोर भयं திருடா பயத்தையும, अहि भयं ஸாப்ப பயத்தையும, वृश्चिकभयं தேள பயத்தையும, आजौ யுத்தத்தில், शत्रूदितं भयमपि சத்துருக்களால உண்டாகும பயத்தையும, हिनास्ति நசிக்கச் செய்கின்றா, त्वच्छिष्याः உமது சிஷ்யர்கள, हृत चोरादिक भयाः போக்கடிக்கப்பட்ட திருடா முதலான பயத்தையுடைவர்கள் எனபது, किमुत கேழுக்கவும வேணடுமோ,

ஸ்ரீ தத்த குருவின சிஷ்யாகளை ஸமரிப்பவருக்கே பயம நீங்கும. ஆகவே, குருவின் மகிமை அளவறறதென்பதாம.

खलानां सेव्यो वा न भवसि यदाऽकिंचन नृणां
प्रियः साधूनां त्वं तव च सुहृदस्तेऽपि सुजनाः ।
मयित्वार्ते दीने जनन मरणाद्यै कुरुदयां
दयावान् को वा मे भ्रमनिगड निर्मोचन विधौ ॥५९

खलाना துஷ்டர்களுக்கும, सेव्यः லேவிக்கத் தகுந்தவனாக, त्वं நீர், न भवसि यदि ஆகவில்லையானல, अकिञ्चनानां தீனர்களான, साधूना ஸாதுக்களுக்கு, प्रियः பிரியமானவரே, ते அந்த, सुजना अपि ஸாவ ஜனங்களும, तव உமக்கு, सुहृदः பந்துக்கள், दीने தீனனையும, जनन मरणाद्यैः பிறப்பு இறப்பு முதலானவற்றால், आर्ते பிடிக்கப்பட்டவனை

யுமிருக்கிற, मयि என்னிடத்தில், दयां தயவை, कुरु செய்யும், मे என்னுடைய, भवनिगडनिर्मोचनविधौ ஸம்ஸார பந்தத்தை விலக்குவதான காரியத்தில், कोवा யார் தான் दयावान् தயை புரிவான்.

ஸ்ரீ தத்தகுரு ஏழைக்கிரங்குபவர் நானோ பரம ஏழை ஆதலால அவர் ஒருவரே என்னை கைத்தூக்கிவிட வேண்டும்,

यथा माता पुत्रं सकलगुणहीनं च कुटिल
प्रपुष्णात्यन्नाद्यै रनुदिनमतीवादर युता ।
तथा त्वं लोकानां मम च पितराविरत्यभि मतं
ततस्त्रातुं दातुं फलमभिमत चार्हति विभो ॥ ६०

माता தாயானவள், सकलगुणहीनं ஒருவித குணமுமில்லாதவனும், कुटिलं வக்கிரனுமான, पुत्रं புத்திரனையும், अन्नाद्यैः அன்ன ஆகாராதிகளால், अनुदिनं தினந்தோறும், अतीवादरयुता மிகுந்த வாத்ஸல்யத்துடன் கூட, यथा எவ்வாறு, प्रपुष्णाति போஷிக்கிறாளோ, तथा அவ்வாறே, त्वं நீர், लोकानां உலகங்களுக்கும், मम च எனக்கும், पितरौ தாய் தந்தையர்களாக, अभिमतः கருதப்பட்டவர், ततः ஆகையினால், त्रातुं காப்பதற்கும், अभिमतं கோறப்பட்டதான, फलं பயனை, दातुं கொடுப்பதற்கும், विभो ஏ பிரபுவே, अर्हसि தகுதியுள்ளாககிறீர்.

உலகத்தில பெற்ற தாயார்கள் புத்திரனை குணமற்றவனாயிருந்தும் கைவிடவாட்டார்கள். நீரோ ஜகத்துக்கு மாதா

பிதாக்களாயிருக்கிறீர். ஆதலால் உன் குழந்தையான என்னை நீர் குற்றம் பாராமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதாம்.

जडं वाचाऽधीशं सुधियमपि मूकं च कुरुषे
रवेर्वा शीतत्वं यदि च कुरुषे दृष्टिमगतेः ।
अकर्तुं कर्तुं वा यदपि परिकर्तुं च मनुषे
तदा सर्वं कुर्याः क्वचन किमसाध्यं त्रिभुवने ॥ ६१

जडं மூடனையும், वाचाधीशं பிருகஸ்பதியாகவும், सुधियमपि புத்திமானையும், मूढं மூடனாகவும், कुरुषे செய்கிறீர், रवेः ஸூரியனுக்கு, शीतत्वं குளிர்ச்சியையும், अगतेः கதியற்றவனுக்கு, दृष्टिं பார்வையையும், कुरुषे செய்கிறீர், कर्तुं செய்வதற்கும், अकर्तुं செய்யாமலிருப்பதற்கும், अन्यथा-कर्तुमपि வேறொன்றாகச் செய்வதற்கும், यदि मनुषे ஸங்கல்பிக்கிறீரானால், तदा அப்பொழுது, सर्वं எல்லாவற்றையும், कुर्याः செய்வீர், त्रिभुवने மூவுலகத்துள், क्वच எங்கேதான், किं எதுதான், असाध्यं முடியாதது.

ஸ்ரீ தத்த குரு ஸங்கல்பித்தால் எதையும் செய்ய வல்லவர் ஆதலால் அவரை இடைவிடாது பஜிக்க வேண்டும்.

पुमान् यो वै युष्मच्चरण परिचर्या कृति परः
महालापस्यानाशन शयन यानानि कुरुते ।
सवै धन्यो लोके सकल जगदाराध्य महिमा
अहो भाग्यं तस्यागणितयशसः कोपि न भजेत् ॥

यः पुमान् எந்த மனிதன், युष्मच्चरणपरिचर्याकृतिपरः உமமுடைய சரணஸேவையில் ஈடுபட்டவனாக, महालापस्थानाशन शयनयानानि பெரிய பூசை அபிஷேக மண்டபம் கட்டுதல் நைவேத்தியம் செய்வித்தல். பள்ளியறை கட்டல் வாகனம் செய்வித்தல் இவைகளை, कुरुते செய்கிறானோ, स एव அவன் தான், लोके உலகத்தில், धन्यः பாக்யசாலி, सकल जगदाराध्य गरिमा ஸமஸ்த உலகத்திலும் தக்க மகிமையையுடையவனுமவனே, अहो ஆச்சரியம், अगणितयशसः எண்ணமுடியாத கீர்த்தியையுடைய, तस्य அவனுடைய, भाग्यं அதிர்ஷ்டத்தை, कोऽपि எவனும், न भजेत अடையான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை வழிபடுபவன ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் அடைவான என்பதாம்.

प्रसादात्ते यस्मिन् प्रबलतरदारिद्र्यविभवः
स यायादिन्द्रत्वं सकल सुरनारी परिवृतः ।
तवोपेक्षा यस्मिन् भवति स सुराणामधिपतिः
परब्रह्मत्यन्त प्रतिहत महैश्वर्य विभवः ॥ ६३

यस्मिन् எவனிடத்தில், प्रबलतर दारिद्र्यविभवः மிகவும் அதிகமான ஏழைமை தாண்டவம் ஆடுகிறதோ, सः அவனும், ते உமமுடைய, प्रसादात அனுக்கிரகத்தினால், इन्द्रत्वं இந்திர பதவியை, यायात அடைவான், सकलसुर नारीपरिवृतः ஸமஸ்தமான தேவஸ்திரீகளாலும சூழப்பட்டவனுமாயுமிருப்பான் यस्मिन् எவனிடத்தில், तव உமக்கு, उपेक्षा ஔதாஸீன்யமோ

सः அவன், सुराणामधिपतिः தேவராஜனாயிருந்தாலும், परत பிறகு, अत्यन्तं மிகவும், परिहतमहैश्वर्यविभवः போக்கடிக்கப் பட்ட செல்வத்தையுடையவனாக, भवति ஆகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கிருபையுள்ளவன் மிகவும் தரித்திரனாயினும், தேவேந்திரனுக்கொப்பாவான் அவரது கடாக்ஷமில்லாதவன் தேவராஜனாயிருப்பினும் செல்வத்தையிழப்பான்.

सदा मन्त्रैर्जाप्यः पुनरपि मनूनेव जपसि
स्वयं तन्त्रध्येयो यदपि कुरुषे तन्त्र निचयम् ।
सदा ब्रह्मानन्दामृत जलधि केली कलितधीः
स भूतेर्भूयस्याः भवतु भगवन्नः कुरुदयाम् ॥ ६४

सदा எப்பொழுதும், मन्त्रैः மந்திரங்களினால், जाप्यः ஜபிக்கத்தகுந்தவனாயினும், पुनरपि மறுபடியும் मनूनेन மந்திரங்களையே, जपसि ஜபிக்கிறீர், स्वयं தான், तन्त्रध्येयः தந்திரங்களால் தியானிக்கத்தக்கவனாயினும், तन्त्रनिचयं தந்திரங்களின் சமூகத்தை, यदपि कुरुषे செய்கிறீர், सदा எப்பொழுதும், ब्रह्मानन्दामृत जलधि केली कलितधीः பிருமமாகந்தாமிருத வாரத்தில முகத்திய புத்தியுடன் கூடின, सः அப்பேர்கொத்த ஸ்ரீதத்தா, भूयस्याः அதிகமான, भूतेः செல்வத்துக்கு காரணம், भवतु ஆகட்டும், भगवन् ஓ ஆண்டவனே, नः எங்கள் பேரில், दया தயவை, कुरु செய்ய வேண்டும்.

மந்திரங்களினாலே ஜபிக்கத் தகுந்த நீ மந்திரங்களை ஜபிப்பிப்பதும், தந்திரங்களால பூஜிக்கத் தகுந்த நீர் தந்திரங்களை யனுஷ்டிப்பதும லோகசங்கிரகமே. அப்படிப்பட்ட நீர் என பேரில் தயை புரியவேணும்.

तुरीयाग्निश्वेतद्युति दिनकृदर्कैर्मुनिपते
महाविद्या खण्डैः परियुत महानुष्टभ मनोः ।
चतुर्भिश्चक्राब्जाङ्कुश गुणधरं सामियुवति
नृसिंह त्वद्रूपं भजति स पुमर्थैक निलयः ॥ ६५

तुरीयाग्निश्वेतद्युति दिनकृतर्कैः பிந்து அகனி பீஜம சந்திர சூரிய பீஜமிவைகளடங்கிய, मुनिपतेः ஸ்ரீ தத்த முனிவருடைய, महाविद्या खण्डैः மஹாமந்திரமசங்களாலே, परियुत महानुष्टभमनेः சோகப்பட்டமகானுஷ்டுப மந்திரத்தை உடைய, चतुर्भिः நானகு கைகளாலும, चक्राब्जाङ्कुशगुणधर சக்ரம பதமம அங்குசம பாசம இவைகளை தரித்தவரும, सामियुवतिं பாதிஉருவம லக்ஷ்மீ வடிவமாயும, नृसिंह நிருஸிமமாத்மகமான, त्वद्रूपं உமது ரூபத்தை, यः யாதொருவன், भजति பஜிக்கிறானோ, सः அவன், पुमर्थैक निलय. புருஷார்த்தங்களுககு இருப்பிடமாக ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை லக்ஷ்மி நரஸிமம ஸ்வரூபமாக வழிபடுவோனுககு ஸர்வ புருஷார்த்தங்களும கைகூடும.

मुने ते माणिक्यप्रवरखचितें हेम मकुटे
पुरा कल्पध्वंसे परिकलित सूर्या पररुचः ।

वसन्त्यस्मिन्नूनं न हि यदि तदा भूत मुनयो
न विद्यन्ते लोकाः प्रवरतिमिरान्तैक चतुराः ॥ ६६

हे मुने ஓ தத்த முனிவரே, माणिक्य प्रवर रचिते உயர்ந்த மாணிக்கங்களாலிழைக்கப்பட்ட, ते உமதுடைய हेम मकुटे தங்கக்கிரீடத்தில, पुरा முனபு, कल्पध्वंसे பிரளய காலத்தில, परिकलित सूर्या லயமடைந்த சூரியர்கள், परुच· மிகுந்த ஒளியையுடையவர்களாயக்கொண்டு, वसन्ति வஸிக்கின்றார்கள். नूनं நிச்சயம, नहि यदि அப்படியில்லாமற் போனால், अस्मिन् இந்த சமயத்தில், लोकाः உலகங்கள், प्रवर तिमिरान्तैक चतुराः அடர்ந்த இருளை நீக்கும வல்லமையுள்ளவர்களாக, न विद्यन्ते ஆகமாட்டார்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சிரஸ் முதல பாதம வரையில வாணிக்க ஆரமபத்து முதலில் கிரீடத்தை வர்ணிக்கிறார். அதிலுள்ள மாணிக்கக்கற்கள் சூரியன போல் பிரகாசிக்கின்றன

अहो योगिन्नानामणिखचितभावत्क मकुट
शिखाग्रालम्बिन्यास्त्रिक तलमसौ रत्न निकरात् ।
महामेरोर्लीलां कलयति मदा ग्राम कलितां
शरत्सौदामिन्याः कटकवर तेजोमय तनो ॥ ६७

हे योगिन् ஓ யோகீசுவரரே, मणि खचितः ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்ட, असौ இந்த, भावत्क मकुटः உமது கிரீடமானது, कटकवर तेजोमय तनोः தாழ்வரைகளில் தேஜஸ்வி

களையுடைய, महामेरोः மேரு பாவதத்தினுடைய, रत्नशिखरात् ரத்ன மயமான கொடுமுடியிலிருந்து, त्रिकूतलं முதுகு பிர தேசத்தில, शिखाग्रालम्बिन्या नुனியில தொங்குகிற, शरत्सौदामिन्या சரத்கால மேகத்தில மின்னல கொடியின், सदायाम कलिता அழகாயும தீர்ககமாயும பிரகாசிப்பதுமான, लीलां லீலையை, कलयति உண்டுபண்ணுகிறது. अहो ஆச சரியம.

சிரஸஸில் கிரீடம. அதிலிருநது ஒளி வீசுவதைப் பார்த்தால மகா மேருவிலிருநது மின்னல் மின்ன தாழ் வரையில ஒளி வீசினால எவவாறிருககுமோ அப்படியிருக் கிறதென்பதாம.

सुविज्ञातं लोकैरनवधि सदादेशन परैः
सुधा भानोः खण्ड तत्र निबिड भावांधकरणं ।
द्वितीयं सोमेन्दुस्फुटमुकुटतः कान्तमनधं
महामूर्तिज्योत्स्ना हरति नत दारिद्र्य तिमिरम् ॥

अनवधि எல்லையிலலாமல், सदादेशनपरैः அழகிய உபமானங்களையறிவிககிற, लोकैः உலகத்தாரால், सुविज्ञातं நன்கு அறியப்பட்ட, निबिड भावोध करणं கனமான ஒளி யை வெளிப்படுத்துகிற, कान्तं மனோக்ஞமாயும, अनघं குற்றமற்றதாயும, सोमेन्दु स्फुट मकुटतः பரமசிவனது மகுடத் தைவிட, द्वितीपं இரண்டாவதாயுமிருக்கிற, सुधा भानोः खण्डं சந்திர கண்டமானது, नत दारिद्र्यतिमिरं வணங்குபவர்

களின் தாரித்ரியமாகிற இருட்டை, हरति போக்கடிக்கிறது. हे महामूर्ते அபரிச்சின்ன ஸ்வரூபமே

ஸ்ரீ தத்தருடைய சிரஸ்ஸில் விளங்கும் கிரீடமானது பரமசிவனுடைய சிரஸ்ஸில் துலங்கும் சந்திரனைப் போல எம்மையாகிய இருட்டைப் போக்குமாம்.

धृतं पुण्ड्रं मात्रात्रितयरुचिरं साक्षरमिदं
सहस्रारे हंसात् स्थितपरमहंसं जिगमिषोः ।
वहन्तीपादाब्जद्वयसरललाक्षारसपदं
पराशक्तेश्चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी ॥ ६९

सहस्रारे ஸஹஸ்ராரம் என்ற சக்ரத்திற்கு ஸ்தானமான நெற்றிக்கட்டில், धृतं தரிக்கப்பட்ட, इदं இந்த पुण्ड्रं விபூதிப் பட்டையானது, साक्षर ஓங்காரத்துடன் கூடின, मात्रात्रयं அகார, உகார, மகாரமென்ற மூன்று மாத்திரை, हंसात ஹம்ஸத்தின் ஆச்ரமத்திலிருந்து, परमहंस பரம ஹம்ஸாச்ரமத்தை, जिगमिषोः அடைய விரும்பு கிறவனுக்கு, पराशक्तेः பரதேவதையினுடைய, पादाब्जद्वय सरललाक्षारसपदं இரு பாதங்களின் செம்பஞ்சுக்குழம்புள்ள சிவந்த ஸ்தானத்தை, वहन्ती அழைத்துச் செல்வதான, चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी சந்திர காந்தக் கற்களால் செய்யப் பட்டபடிக்கட்டு.

ஸ்ரீ தத்த குருவால நெற்றியில் அணியப்பட்ட திரி புண்டமானது ஹம்ஸாச்ரமத்திலிருந்து பரமஹம்ஸாச்ரமத்துக்குச் செல்லும் பாதை போலிருக்கின்றதென்பதாம்.

श्रयेते हैमन्ते तनुविमलपत्रे मधुकरौ
शुभं गर्भाम्भोजे स्थितमिति सुचिरं शमनिधे ।
कठोरेन्दुप्रांशुप्रवरनिकरी भूततिमिरं
सुधाम्शुर्भावत्को मुकुलयति विद्युत्कुवलयम् ॥ ७०

शमनिधे *தபோநிதியே*, हैमन्ते *ஹேமந்த ருதுவில்*, तनुविमलपत्रे *அழகிய சிறு தளங்களை உடைய*, गर्भांभोजे *கர்ப்பத் தாமரைகளை*, मधुकरौ *வண்டுகள்*, कठोरेन्दुप्रा शुप्रवरनिकरी-भूततिमिर *பூர்ண சந்திரனது கிரணத்தால திரஸ்கரிக்கப் பட்ட இருளையுடையதாக*, स्थितमिति *இருப்பதென்று*, शुभं *அழகாக*, श्रयेते *அடைகின்றன*, भावत्क *உமமுடையதான*, सुधांशुः *(முக) சந்திரனது*, कुवलयं *பூவட்டத்தை (குவலய புஷ்பத்தை)*, विद्युत् *காந்தியற்றதாக*, मुकुलयति *மூடச் செய்கிறது.*

ஸ்ரீ தத்த குருவின் முக சோபையானது பூர்ணிமையில் உதித்த வட்டமான சந்திரனுடைய சோபையையும திரஸ்கரிக்கிறதென்பதாம.

तमोभिर्मूकालीगृहमिदमनुज्जृम्भितमिति
त्वदीये नेत्राब्जे कमलसदना जृंभितवती ।
सदा सुज्ञानेनाविशति सदयाक्षि प्रसरति
प्रभो यस्मिन् स्यात्ते ध्रुवमति धनोऽयं मुनिपते ॥७१

मूकाली गृहं *வாய் திறக்காத வண்டுகளின் கிரகமான*, इदं *இதானது*, तमोभिः *தமஸ்ஸால்*, अनुज्जृम्भितं *ஆக்கிர*

மிககப்படவில்லை, इति என்று, त्वदीये உம்முடையதான, नेत्राब्जे நேத்திரங்களாகிற தாமரைப்பூக்களை, कमलसद्ना லக்ஷ்மி தேவியானவள், जृम्भितवती அடைந்தாள், ते உம முடைய, य दयाक्षि தயவுடன் கூடின பார்வையானது, यदा எப்பொழுது, यस्मिन् யாரிடம், प्रसरति பரவுகிறதோ, अयं இவன், मुनिपते தத்த குருவே, अति घन மிகுந்த தனவானுயும், स्यात् ஆவான், सुज्ञानेन நல்ல தத்வ ஞானத்தால், आविशति பூர்ணனுகவுமாவான.

தாமரைப்பூககளினும ஸ்ரீ தத்த குருவினுடைய கடாக்ஷமே மிகுந்த அழகுடையதென்பதாம.

यदा योगिन्नीषद्विरलविलसत्कोरकदृशो-
रुपान्ते नीलाली उदरयुगलीकञ्जदलयोः ।
वरं तारायेते कनकमकरीकुण्डलयुगे ।
कटाक्षौ चाम्पेयस्तवकविचरन्ताविव वरौ ॥ ७२

हे योगिन् ஓ யோகீச்வரரே, यदा எப்பொழுது, ईषद्विरलविलसत्कोरकदृशो. கொஞ்சம் மலர்ந்து பிரகாசிக்கிற தாமரையைப் போன்ற கண்களினுடைய, उपान्ते சமீபத்தில், नीलाली கருத்த வண்டுகளையுடைத்தாயிருக்கிற, कञ्जदलयोः தாமரை இதழ்களுடைய, उदर युगली இரண்டு மத்ய பிர

கேசங்கள், तदा அப்பொழுது, कटाक्षै இரு கடைக்கண் களும், चाप्येस्तबक विचरन्तौ சம்பகப் பூங்கொத்தில சஞ்சரிக் கிறது போல, वरौ சிரேஷ்டங்களாக, कनकमकरि कुण्डलयुगे தங்கமயமான குழையுடன் கூட குண்டலங்களாக, वरं तारायेते நக்ஷத்திரங்களாக ஆகின்றனவாம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கருவிழிகளும் வெள்ளை விழி களும் மகா குண்டலங்களின் காந்தி வீசப்பட்டவையாய் சம்பக புஷ்பம் போலும் நக்ஷத்திரம் போலும் துலங்குகின் றன வென்பதாம்.

त्रयीविद्यारूपस्त्रितनुरहिमांशुः प्रतिदिनं
श्रुती भावत्केचिद्विविधमकरी कुण्डलपदे ।
मिलित्वात्माय न धनतरमुपाधिद्वयमिति
व्यनक्ति श्रींकारं निखिलजगदुद्दीपकमुने ॥ ७२

त्रितनुः திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபனாயும், त्रयी विद्यारूपः மூன்று வேதங்களின் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற, अयं இந்த अहिमांशु சூரியன், प्रतिदिनं தினந்தோறும், भावत्के உம் முடையதான, चिद्विविध मकरीकुण्डलपदे ஞானாகார மகர குண்டலங்களுக்கு ஸ்தானமான, श्रुती காதுகளை, मिलित्वा சேர்ந்து, निखिल जगदुद्दीपक मुने உலகங்களை பிரகாசப் படுத்தும் ஓ முனிவரே, श्रीकारं ஸ்ரீ சப்தத்தை, ते உம் முடைய, उपाधिद्वयं இரண்டு உபாதிகளென்று, व्यनक्ति வெளிப்படுத்துகிறது.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் இரு காதுகளிலும் குண்டலங்கள் ஸூரியன் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது ஸ்ரீ என்ற சப்தம உலகத்தை ஒலிக்கிறது போலும்.

कपोलौ यौष्माकौ स्फुटमुकुरबिम्बप्रतिमटौ
भृशं सङ्घर्षित्वात्प्रतिदिनसमारोपितरूचौ ।
निजाकान्तिर्नित्या कनकनिकषात्यन्तमहिमा
त्वदीया नीचैव प्रचुरतरकान्तिस्तवमुने ॥ ७४

यौष्माकौ உமதுடையதான, कपोलौ கன்னங்கள, स्फुट मुकुट बिम्ब प्रतिभटौ தெளிவான கண்ணாடி பிம்பத்துக்கு ஸமானமாக, भृशं शङ्घर्षित्वात मिகவும (குண்டலறதுடன்) உலகுவதாலே, प्रतिदित समारोपितरुचौ தினந்தோறும ஆரோபிக்கப்பட்ட காந்தியை உடையன, हे मुने ஓ முனிவரே, निजा உமதுடைய உண்மையான, कान्तिः சோபையானது, नित्या எப்பொழுதுமுளது, अत्यन्त महिमा மேலான மகத்துவமுடையது, त्वदीया உமதுடையதான, कनकनिकषा தங்கபிழம்பானது, नीचैव மட்டம தான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கனனப் பிரதேசங்கள் கண்ணாடி பிம்பம் போல திகழ்வன.

मुखेन्दुं दृष्ट्वा ते यदि बिशति राहुं भति
भयाच्छशी वक्त्र प्राप्यद्विगुणितकलानां निधिरभूत् ।
द्विजानां राजत्वं प्रकटितमतो दत्तशरणं
बलेनाहो स्वामिन् कथमपि च लभ्यो हि महिमा ॥ ७५

हे स्वामिन् ஓ பகவானே, ते உம்முடைய, मुखेन्दुं முகமாகிற சந்திரனை, दृष्ट्वा பார்த்து, राहूं प्रति भयात् ராகுவினிடமிருந்தும் பயத்தினால், शशी சந்திரன், वक्त्र உமது வதனத்தை, प्राप्य அடைந்து, द्विगुणित कलाना இரண்டு மடங்கு கலைகளுக்கு, नेधिः இருப்பிடமாக, अभूत आனான் अतः இதினின்றும், द्विजाना பறகளுக்கு (பிராமணர்களுக்கும், राजत्वं ராஜாவாக இருப்பது, प्रकटितं வெளிப்படுத்தப்பட்டது. दत्त ஓ தத்த குருவே, शरणं சரணாகதர்களுக்கும், प्रकटितं வெளிப்படுத்தப்பட்டது, कथमपि சிரமப்பட்டு, बलेन தபோ பலத்தினால், महिमा மஹிமையானது, लभ्योहि அடையத் தகுந்ததன்றோ.

சந்திரன் ராகுவுக்குப் பயந்து ஸ்ரீ தத்த குருவின் முகத்தை சரணமடைந்துளான் ஆகவே த்விஜன என்ற பெயரை அடைந்தானும்.

तवायं बिंबोष्ठश्चुबुकसहितो विद्रुमलता
समाक्षिप्ता तिर्यग्यदि बहुपदं स्यात्फलयुगम् ।
व्रजेत्तत्साम्यं तन्निहितमुत वा पल्लवपदं
यदि स्यात्ते नालं तुलयितु महो संयमिपते ॥ ७६

विद्रुम लता பழவக் கொடியானது, तिर्यक् குறுக்காக, समाक्षिप्ता பரவியதாய், स्यात् यदि இருக்குமேயானால், बहु पदं நானாவித ஸ்தானமுள்ள, फल युगं இரண்டு பழங்கள், स्यात् यदि இருக்குமேயானால், पल्लव पदं துளிரின் அடியானது,

तन्निहितमुतस्यात அதில வைககமபட்டதாயிருந்தாலும், हे सयमि पते ஓ யோகீசுவரரே, तव உமமுடைய, चुबुक सहित. முகவாய் கட்டையுடன் கூடின, बिम्बोष्ठः கோவைப் பழம போன்ற உதடானது, तुलाचितु ஒப்பிடுவதற்கு, नालं முடியாது, अहो ஆச்சரியம.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் உதட்டிற்கு உலகத்தில் உபமானமே சொலல முடியவில்லை. ஏனெனில் பவழக்கொடி குறுககே படர்ந்து அதில இரண்டு கோவைப்பழம தொங்கினால தான் உவமை கூற இயலுமாம.

भवद्वाणींश्रेणी श्रवणपुटसौख्यप्रकरणी
बिजेतुं वाक् श्रुत्वा स्वयमुत विदित्वाऽहमिति भाक् ।
अशक्ता तेऽत्यंतं फणिललितजिह्वाग्रमिषतः
प्रविष्टा वक्त्रांतं सितमणिलसद्विद्रुमगृहम् ॥ ७७

श्रवण पुटसौख्य प्रकरणी காதுகளுக்கு இனபத்தை கொடுக்கிற, भवद्वाणी श्रेणीं உமது வார்த்தைகளின் கிரமத்தை, श्रुत्वा கேட்டும, स्वयं தானுகவே, विदित्वा அறிந்தும வாக வாக தேவி, विजेतुं ஜயிப்பதற்கு, अत्यन्तं மிகவும, अशक्ता சக்தியறறவள், अहमिति भाक् அகஙகாரத்தை யடைந்து, फणि ललित जिह्वाग्रमिवतः பாமபு போல் அழகிய நாககு நுணி என்ற வியாஜத்தினால், सितमणिल सद्विद्रुमगृहं வெண்மணிகள் விளங்குகின்ற பவழ மயமான பீடம

போன்ற, वस्त्रान्तं வாயினுள்ளே, प्रविष्टा ப்ரவேசித்துள்ளது.

ஸ்ரீ தத்தருடைய முகத்தில் வஸிப்பதற்கு ஸரஸ்வதி மிகவும் ஆசைப்பட்டு ஜிஹ்வாக்ரமென்ற வியாஜத்தினால் வஸிக்கிறாள்.

तवावृत्ता रेखात्रयविलसिता कंबुरभवत्
शिराणामाधारः कथमभवदेतन्न यदि चेत् ।
अथेमामूहेहं त्रिवति कविहराद्याकृति धरां
तथा नो चेद्वेदत्रितय कलितां वापि गणये ॥ ७८

तव உமமுடைய. आवृत्ता வட்டமான, रेखात्रयविलसिता மூன்று மடிப்புகளால விளங்குகின்ற, कम्बु: சங்கமானது, शिराणां நாடிகளுக்கு, आधारः ஆதாரமாக, अभवत् ஆயிற்று एतत् இது, यदि न अभवत् चेत् இல்லாவிடில, कथं எப்படி अभवत् இருக்கும் अथ அல்லது, इमां இந்த ரேகையை, कवि हराद्याकृति धरां பிரம, விஷ்ணு, ருத்திராகிருதியுடையதாகவும், नो चेत् அல்லது, वेदत्रय कलितां वापि மூன்று, வேதங்கள சேர்க்கப்பட்டதாவாவது, अहं நான், ऊहे ஊஹிக்கிறேன்

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கழுத்தில உள்ள மூன்று ரேகைகளும பிருமா விஷ்ணு ருத்திரர்களின் மூன்று தொழிலளவும, மூன்று வேதங்களின் அறிவொளியாகவும ஊஹிககப்படுகிறதாம.

महानन्तश्चासीद्विष धरवरौ वासुकिरसौ
निबर्हन्तौ मर्त्याधिक भयकरत्वं गणयताम् ।

भुजाकारौ स्वीयौ तव तु भुजसत्त्वं विदधती
मुने भूतौ स्निग्धौ सपदि वरदौ चा भयकरौ॥ ७९

हे मुने முனிவரே, महानन्तः பெரிய அனந்தனும், असौ பிரஸித்தி பெற்ற, वासुकि वरः வாஸுகி சிரேஷ்டனும், विषधरवरौ விஷத்தைத் தரிக்கிறதாக, गणयतां தியானிப்பவர்களுக்கு, मर्त्याधिक भयकरत्वं மனிதர்களுக்கு அதிக பயங்கரமாயிருத்தலை, निबर्हन्तौ பரிஹரிக்கிறதுகளாகக்கொண்டு, स्वीयौ உங்களுடையதான, भुजाकारौ புஜவடிவமாக, तव உமது भुजसत्त्वं புஜ பாவத்தை, भूतौ அடைந்தும், स्निग्धौ ஸ்நேகமுள்ளதும், वरदौ வரமளிப்பதும், अभयकरौ அபயமளிப்பதும், सपदि சீக்கிரத்தில, विदधतः செய்கின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் இரண்டு புஜங்களும் இரண்டு ஸர்ப்பவடிவமாக இருக்கின்றனவாம் அவைகளை வாஸுகியென்றும் அனந்தனென்றும் தியானம் செய்ய விஷயம் அனுகாதென்பதாம்.

मुने गङ्गास्तोतोऽमरवरगिरि प्रस्थ फलके
प्रसादे स्वर्णाढ्यं प्रभवद्भवघ्नागलुलितम्।
त्रिसूत्रं सुस्निग्धं धवलमुपवीतं कलयते
महायोगिन्मूर्तित्रयमपि विलीनं तद भवा ८०

महा योगिन् மகாயோகியான, हे मुने ஓ ரிஷியே, सुस्निग्धं மிகவழகாயும், धवलं வெண்மையாயும், त्रिसूत्रं முப்புரியுள்ளதாயுமிருக்கிற, उपवीतं பூணூலானது, अमरवरगिरि प्रस्थफलके

மேருமலையின் தாழ் வரையில், गङ्गा स्तोतः கங்காப்பிரவாகம प्रासादे உப்பரிக்கையில், भागलुलितं முன்புறம், स्वर्णाद्यं தங்க முகப்புபோலும், अथवा அல்லது, विलीनं லயித்திருக்கிற, मूर्तित्रयमपि பிரும்ம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களை, कलमते वा காட்டுவது போலும்.

ஸ்ரீ தத்த குருவால் அணியப்பட்டிருக்கும் யக்ஞோபவீதமானது மகாமேருவில் பிரவகிக்கும் கங்கையைப்போலப் பிரகாசிக்கிறதென்பதாம்.

प्रसिद्धः स्वर्णाद्रिर्दिवि त्रिबुधवाचावितरणम्
प्रशस्तौ ते हस्तावखिल पुरुषार्थ प्रकरणात् ।
जनानां पादाब्ज द्वितयमधिक प्रेम भजतां
मुनीन्द्र त्रैलोक्याद्भुतगणमणि क्षीरजलधे ॥ ८१

त्रैलोक्याद्भुत गणमणि क्षीरजलधे மூவுலகிலுமுள்ள ஆச்சரியங்களாகின்ற ரத்னங்களுக்கு க்ஷீரஸாகரம் போன்றவரே, मुनीन्द्र ஓ முனிவரே, दिवि ஸ்வர்க்கத்தில், विबुध वाचा தேவர்களின் ஆக்ஞையின் பேரில், वितरणात् கொடுப்பதினாலேயே स्वर्णाद्रिः மகாமேருவானது, प्रसिद्धः பிரஸித்திபெற்றுளது, ते உம்முடைய, हस्तौ கைகள், पादाब्जद्वितयं உமது திருவடித் தாமரையிணையை, अधिक प्रेम மிகுந்த அன்புடன், भजतां பஜிக்கின்றன, जनानां ஜனங்களுக்கு, अखिल पुरुषार्थप्रकरणात् ஸகல புருஷார்த்தங்களையுமீவதால், प्रशस्तौ புகழப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கைகள் அளவற்ற ஸ்வர்ணத்தை அளிக்கவல்லதாக மகாமேருவுக்கும் மேலான தென்பதாம்.

इयं रोम्णां राजिर्विलसति महानाभि सरसः
प्रवृत्ता कुल्येव प्रतिपतितभङ्ग्यस्त्रिवलयः ।
नवालेखा लोकत्रमविभजनार्थे विरचिता
मुने दत्तात्रेय त्वदुदरविलग्ना विलसिताः ॥

इयं இந்த, रोम्णां राजिः ரோமராஜியானது, महानाभि सरसः பெரிய தொப்புளாகிற குளத்திலிருந்து, प्रवृत्ता பிரவகித்த, कुल्येव வாய்க்கால் போல, विलसति விளங்குகிறது, प्रतिपतित भङ्ग्यः கட்டுக்கட்டாக விழுந்துள்ள, त्रिवलयः மும்மடிப்புச் சதைகள், हे मुने ஓ ரிஷியே, दत्तात्रेय தத்தாத்திரேயரே, त्वदुदरविलग्नाः உன் வயிற்றில் சம்பந்தித்த, लोकत्रय विभजनार्थे மூன்று லோகங்களையும் வகுப்பதற்காக, विरचिताः செய்யப்பட்ட, नवाः புதிதான, लेखाः கோடுகளாக, विलसिताः விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் குக்ஷியில் புவனங்கள் அடைந்திருக்கின்றன. அவைகளை பூ: புவ: ஸுவ: என்று பாகுபாடு செய்யும் ரேகைகள் போல மும்மடிப்புச் சதைகள் பிரகாசிக்கின்றனவென்பதாம்.

ध्रुवं शम्पामौञ्जीत्रितयवलिरेखा वरतनो
रूरुक्षो प्रसादं स्वशयहृदयाख्यं तव हरे ।
महालक्ष्म्याश्चश्चत्कनकमयसोपानपदवी
न चेन्नाभीकुण्डोपरि चिदुपलब्धा सुपरिखा ॥ ८२

हे वरतनो சிரேஷ்டமான சரீரத்தையுடைய, हरे ஓ விஷ்ணுவே, तव உமமுடைய, स्वशय हृदयाख्यं ஆத்மாவிற்கு வாசஸ்தனமான ஹிருதயமென்ற प्रसादं உப்பரிக்கையில், रुरुक्षो ஏற விருமபுகிறவனுக்கு, महा लक्ष्म्याः மஹாலக்ஷ்மியினுடைய, शम्पामेञ्चीवित्रयवलिरेखा மின்னல் போன்ற மௌஞ்சியுடன் கூடிய மூமமடிப்பு சதையானது, चञ्चत्कनकमय सोपानपदवी துலங்குகின்ற தங்கமயமான படிககட்டாம, न चेत् இல்லாவிடில, नाभी कुण्डलोपरि தொப்புளாகிற குண்டத்தின் பேரில், उपलभ्या தெரிகிற, चित्त ஞானகாரமான, सुपरिखा நல்ல அகழியோ!

ஸ்ரீ தத்த குருவின் மூமமடிப்புச சதையை தியானிப்பான் லக்ஷிமி கடாக்ஷத்திறகுப பாத்திரம ஆவான். ஏனெனில் பகவானது மார்பில் துலங்கும இலக்ஷிமியை அடைய இதுவே படிகட்டுபோலாகும.

प्रवृत्तावूरू ते लसदुदरलोकव्रजततेः
घृतौ तावद्रीन्द्रस्फुटपटुकटौ सम्प्रकटितौ ।
कटौ विस्तारौ यत्कटकफलकौ ताविव मुने
महा योगिन्विश्वंभर इति च नूनं त्वमधिसूः ॥ ८४

महा योगिन् மகாயோகிசவரரான, हे मुने முனிவரே, ते உமமுடைய, ऊरू இரு துடைகளும, लसदुदर लोकव्रजततेः விளங்குகிற உன் குக்ஷியிலுள்ள லோக சமூகத்தினுடைய, घृतौ தாரண விஷயத்தில், अद्रीन्द्र स्फुटपटुकटौ மலையின் ஸ்பஷ்

டமான தாழுவரையென, संप्रकटितौ வெளிபடுத்தப்பட்டன कटौ இடுப்பிலுள்ள, विस्तारौ இரு அகன்ற பாகங்கள், तौ பிரஸித்திபெற்ற, कटक फलकौ மலையடிவாரப பிரதேசம போல (விளங்குகின்றன), त्वं நீர், विश्वभरः உலகத்தை பரிக்கிறவன் என்றும, अभिभूः इति च பிதாவென்றும, नूनं பிரஸித்தி பெற்றுளீர்.

ஸ்ரீ தத்த குருவினுடைய இரு துடைகளும குக்ஷியிலுள்ள லோகத்தைத்தாங்குவதற்கு ஸ்தாபிககப்பட்ட தங்கஸதமபங்களாம.

कृपालो विश्वेशत्रिभुवनतलेते प्रमितितो
दिवारात्रौ स्थानं मिलति वपुषो जानु युगलम् ।
अभक्तानित्येतत्कथितमभि युक्तैः समतनोः
प्रघुष्टं त्वं संप्रत्यपि तदिदमर्थं हि सुदृढम् ॥ ८५

कृपालो தயாநிதியே, विश्वेश லோக நாயகனே, त्रिभुवन तले மூவுலகத்திலும, ते உமமுடைய, प्रमिततः பிரமாணத்தாலே, जानु युगलं இருமுழங்தாளும, अभक्तान பகதியில்லாதவர்களையும கூட, वपुषः சரீரத்தினுடைய, स्थानं ஸ்தானத்தை, मिलति சேர்ப்பிக்கின்றது, इत्येतत् என்ற இவவிஷயம, अभियुक्तैः பெரியோர்களால், कथितं சொல்லப்பட்டது, त्वं நீர், संप्रति இப்பொழுது, तमिममर्थं அந்த விஷயத்தை, सुदृढं கெட்டியாக, प्रघुष्टं அறிவிக்கப்பட்டதாக, समतनोः हि செய்துவிட்டீரன்றோ.

ஸ்ரீ தத்தரின் முழங்தாள் இரண்டும ஸவாககலோக மாம. ஆகவே 'பக்தியில்லாதவர்களையும அவவிரண்டும் தன்னை தரிசிப்பவர்களை தன்லோகத்தில் சோத்துவிடுமாம.

जगन्मूलं स्रष्टा सकल जगतां सर्गे कुशलो
भवज्जङ्घे लेक्ष्मीकृदसम शरस्य प्रकुरुते ।
प्रकृष्टे ते वीक्ष्य भ्रमवदनिलक्ष्मोऽल्प गुणवान्
मुने तेनानङ्गस्तवतु विमुखी लक्षणवतः ॥

सकल जगता कर्ता எல்லா உலகங்களுக்கும, படைப்பவராயும, सर्गे कुशलः சிருஷடிப்பதில ஸமாத்தராயும, जगन्मूलं ஜகத்துக்கு மூலகாரணமாயுமிருககிற, (பிரும ம தேவன், भवज्जङ्घे உமது கணுககாலகளை, असमशरस्य மன் மதனுடைய, लक्ष्मी कृत சோபையை செய்யுமாறு, प्रकुरते செய்துவிட்டார, प्रकृष्टे மிகவும அழகிய, ते அவைகளை' वीक्ष्य பார்த்து, हे मुने ஓ முனிவரே, अनङ्गः மன்மதன், अल्प गुणवान् ஸ்வலபகுண முள்ளவனுயும, भ्रमवदनिलक्ष्मः மயககமுள்ள காறறையும மண்ணையும உடையவனுய, लक्षणवतः லக்ஷண முடைய, तव உமக்கு, विमुखः பார்முகனுகவேயிருககிறுன்.

ஸ்ரீ தத்தரின் கணுக்கால்கள் மன்மதனைக்காட்டிலும் அழகாயுமிருப்பதால் அவன் வெட்கமடைந்து அவர்பக்கமே அணுகுவதில்லையாம.

नराणां नानार्थ प्रदरसगुटित्वं च दधतौ
मुने गुल्फौ गूढौ तव चरणपुष्ट्या प्रकटितौ ।
घटावृत्ती नार्या इवसकलकौ वृत्तरुचिरौ
विराजेते तेजोनिकरकलितायाः सुवपुषः ॥ ८७

नराणा மனிதாகளுக்கு, नानार्थ प्रदरसगुटित्वं நானவித புருஷார்த்தங்களையளிக்கும ரஸ குளிகையாயிருத்தலை, दधतौ தரிப்பதுகளாய்கொண்டு, हे मुने ஓ முனிவரே, तव உம முடைய, गूढौ கூடமான, गुल्फौ பின்காலகள, चरणपुष्ट्या சரணங்களின் புஷ்டியினுல், प्रकटितौ வெளிப்படுத்தப்பட்டது களாய் கொண்டு, घटावृत्ती கடாகாரங்களால, तेजोनिकरकलितायाः தேஜப்புஞ்சத்தால் செய்யப்பட்ட, सुवपुषः நல்ல வடிவமுள்ள, नार्या इव ஸ்திரீயினுடைய போல, सकलकौ கலசப் தத்துடனும, वृत्तरुचिरौ வட்டமாயும அழகாயும, विराजेते விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கணுக்கால்கள் ஸகலவிதமான ரஸ குளிகைகளுக்கொப்பானதால் அதை தியானிப்பவர்க்கு ஸகல காரியஸித்தியாகும எனபதாம.

मदाधारं युष्मत्प्रपदमतिपूज्यं सुरुचिरं
ध्रुवात्मानं मत्वा जितमिति सदा कच्छपपतिः ।
विवेशाधो भूमेर्यददिदतमेकं स्मयकरं
त्विदानीं तज्जातिर्मुकुलितशिराश्चाभवदहो ॥ ८८

मदाधारं தனக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற, अतिपूज्यं மிகவும் பூஜிக்கத்தகுந்த, सुरुचिरं மிக அழகான, युष्मत्प्रपदं உமது கட்டைவிரலை, ध्रुवात्मानं ஸ்திரஸ்வபாவமுள்ளதாயும், जितमिति ஜயிக்கப்பட்டதென்றும், सदा எப்பொழுதும், मत्वा நினைத்துகொண்டு, कच्छप पते: ஆதிகூர்மமானது, भूमेः अधः பூமியின் கீழே, विवेश பிரவேசித்துவிட்டது, इदं तदेकं இந்த ஒன்று மாத்திரம், स्मयकर ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது, यत् என்னவென்றால், इदानीं இப்பொழுது, तज्जाते: அந்த ஆமை ஜாதியே, मुकुलित शिराः மூடப்பட்ட சிரஸ்ஸுகளை உடையதாக, अभवत् ஆய்விட்டதோ, अहो ஆச்சரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கால் கட்டை விரல் ஆமைவடிவமாக இருக்கிறதாம் ஆதிகூர்மமும் அதிலிருந்து வெட்கப்பட்டோ பாதாலம் சென்றதாம் மற்ற கூர்மங்களும் தலையை குனிந்த வண்ணமிருக்கின்றனவாம்.

मया दत्तं किंचिन्न यदि कलितं वा सवमहं
तदा शोचिर्जातं जननमपि पंकप्रकटितम् ।
प्रविश्येत्यायोज्यं न चलति ह यत्तत्पदधियः
पदं ते तु श्रीदं सकलसमये श्रीनिलयनम् ॥ ८९

मया என்னாலே, किञ्चित् ஒன்றும், न दत्तं यदि கொடுக்கப்பட வில்லையினும், सवं யாகமானது, न कलितं वा செய்யப்படாவிடினும், तदा அப்பொழுது, शोचिः துக்கமானது

जातं உண்டாயிற்று, जननमपि ஜன்மமும, पङ्कप्रकटिनं பாப முள்ளதெனை வெளிப்பட்டது, प्रविश्य உட்புகுந்து, इति இமமாதிரி, आयोज्यं ஆலோசிக்க வேண்டியது, यत् ஏனென்றால், त्वत्पदयिय: உவது சாணுரவிந்த விருத்தியிலிருந்து न चलति சலிக்கவிஞலையன்றோ, तव पदं तु உமது சரணமானது' इतीदं செல்வத்தைக் கொடுக்கும், सकलसमये எச்சமயத்திலும, इतीनिलयनं செல்வத்துக்கு இருப்பிடமாம.

நான் எவ்வித தானம தர்மம ஒன்றும செயயவில்லையானுலும ஸ்ரீ தத்த குருவின் சரண ஸேவையிலேயே கிருதார்த்தனுனேன் என்பதாம்.

मुने ते पादाब्जं नवममृतपादोद्भवमहो
श्रितस्तत् सोदर्यं पशुपतिशिरोऽब्जं हिमकरः ।
निवृत्तं स्वस्यांकं भवति भवदेकात्मवपुषः
कथं ब्रह्मागारे परमपुरुषा नांघ्रिभजनाः ॥ ९०

हे मुने ஓ ரிஷியே, नवं புதிதாயுப், अमृतपादोद्भवं அமிருத கிரணனிடமிருந்துதித்த, ते உன்னுடைய, पादाब्जं திருவடித்தாமரை, अहो ஆச்சரியம, तत्सोदर्यं அதின் சகோதரமான, पशुपति शिरोऽब्जं பரமசிவனுடைய சிரோப்ஜத்தை हिमकर: சந்திரன், श्रित: அடைந்துளான், भवदेकात्मवपुष: உன்னோடு ஒன்றுயிருக்கிற சரீரத்தை உடைய, स्वस्य தனக்கு, अङ्कं களங்கமானது, निवृत्तं நீங்கிவிட்டது, ब्रह्मागारे வேதநிதியான உமமிடத்தில், परम पुरुषा: பெரி

போர்கள், कथं என், नांघ्रि भजनाः சரணத்தை ஸேவிக்க மாட்டார்கள்.

சந்திரன் உமது பாத ஸேவையினுலேயே களங்கம் நீங்கி விளங்குகிருன் ஆதலால் உமது சரணத்தை பின் பற்றுபவர் பாபம் நீங்குவா

न चित्रं ते पादौ वितरत इति प्रार्थितफलं
विधिं श्रीशं रक्षाकलुषविपदं दृश्यमतुलम् ।
स्मरामः तश्रीगंगाधरचरणशंखांबुज-
सुरद्रुमांश्चत्वत्पादौनतजनसदानंदकलनात् ॥ ९१

ते पादौ உமது பாதங்களா, प्रार्थित फलं கோரிய பயனை, वितरतः इति கொடுக்கின்றனவென்பது, न चित्रं ஆச்சரியமில்லை, श्रीशं விஷ்ணுவையும, रक्षाकलुषविपदं ரக்ஷிப்பதில கலக்கமுறறு விபத்தை யடையும, अखिलं ஸமஸ்தமான, दृश्यं பிரபஞ்சத்தையும, श्रीगङ्गाधरचरणशङ्ख अम्बुजसुरद्रुमाश्च பரமசிவன் சரணம சங்க நிதி, பத்ம நிதி கல்ப விருக்ஷங்களையும, त्वत्पादौनतजन सदानन्द कलनात् உமது பாதங்களை வணங்குகிறவாகளுக்கு ஸதா ஆனந்தத்தை அளிப்பதாலேயே स्मरामः நினைக்கிறோம அன்றோ.

ஸ்ரீ சங்கரன பாதம ஸர்வார்த்தப் பிரமே கல்ப விருக்ஷம சங்கநிதிசிந்தாமணி முதலானவைகள் ஸ்ரீ தத்தகுருவின் சரணமாக ஸர்வாபீஷ்ட என்பதேயாம.

त्रिखंडैः श्रीविद्यामनुवरभवैर्भावकरिषो
विवृद्धस्ते मंत्रो विषवदति यो ज्योतिरमलम् ।

षडर्णं चंद्रार्कप्रकररुचि तन्मे प्रभवतां
सदा ज्ञानानंदं युवतिनृमयं लोचनपदम् ॥ ९२

हे भावकरिपो மன்மதனுக்கு விரோதியான ஓ தத்த குருவே, श्री विद्या मनुवरभवैः ஸ்ரீ வித்யை என்ற மந்திரத்திலுண்டான, त्रिखण्डैः மூன்று கண்டங்களினுலே, (ऐं, क्लीं, श्रीं) என்றவைகள், विवृद्धः விருத்தி யடைந்து வந்து, ते உமது, मन्त्रः உமது மந்திரம், विषवत् விஷம் போல், यः எந்த மந்திரம், ज्योतिररति ஜ்யோதியை மீறியதோ, अमलं நிர்மலமான, षडर्णं ஆறு அக்ஷரமுள்ளதாய், चन्द्रार्क प्रकर-रुचिन्तानानन्दं சந்திர சூரியர்களது சமூகம் போல சோபிக்கிறதும ஞானனந்த ஸ்வரூபமாயும், युवतिनृमयं அர்த்த நாரீசுவர மயமான, तत् அந்த ஸ்வரூபம், सदा எப்பொழுதும், मे என்னுடைய, लोचनपदं நேத்திர விஷயமாக, प्रभवतां ஆக வேண்டும்.

ஸ்ரீ வித்தையின் மூன்று கண்டங்களுக்கு மேறு உமது யந்திரம் உருவொருத்தது. அதை ஜபிப்பதினுல், எனக்கு ஸகல காரியஸித்தியென்பதாம்.

सुमुन्मीलद्भानुप्रकररुचि वाग्बीजममलं
मरुत्वद्गोपाभां मदनलिपिमाधारकमले ।
हृदब्जे शक्तयाख्यं सितकरकराभं शिरसिजे
सरोजे त्वां ध्यायेत्सकलपुरुषार्थान् स लभते ॥ ९३

समुन्मीलद्भानुप्रकररुचि விருத்தியடைந்த சூரிய கிரணத்தின் சோபையை உடையதும், अमलं நிர்மலமாயும், वाग्बीजं வாக் பீஜ மந்திரத்தை, आथार कमले மூலாதாரத்தில், मरुत्वद्गोपाभा படடுப் பூச்சிக்கொப்பான, मदनलिपिं மன்மதாக்ஷரத்தையும், हृदब्जे ஹிருதய கமலத்தில் शक्त्याख्यं சகதி விசிஷ்டமான, सितकरक कराभं சந்த கிரணத்துக்கொப்பாகவும், शिरसिजे ஆக்ஞா சக்ரத்தில், सरोजे தாமரைப் புஷ்பத்தில், त्वां உமமை, (य) ध्यायेत् எவன் தியானிப்பானே, सः அவன், सकल पुरुषार्थं ஸகல புருஷார்த்தங்களையும், लभते அடைகிறான்

மூலாதார ஸ்வாதிஷ்டான மணி பூர விசுத்தி ஆக்ஞை பிருமமந்திரம என்ற ஆறு சககிரங்களிலும உமமை இடைவிடாது தியானிப்பவா ஸாவ புருஷார்த்தங்களையும் அடைவார்கள்.

चिदंशस्त्वद्रूपं किमपि सवितुर्मण्डलगतं
वरेण्यं भार्गो वै त्रिविधतनुर्देवस्य वपुषि ।
मुने धीमह्यासीर्हरिरपि धिया यो न
इतरस्त्प्रचोदायास्तत्वं स्थितिलयसृजस्त्वं मुनिषते ॥ ९४

चिदंशः சிதமசமான, तद्रूपं அந்த ரூபமானது, सवितुः ஸவிதாவினுடைய, मण्डलगतं மண்டலத்திலிருக்கிற, वरेण्यं வாணீயமான, त्रिविधतनु மூவகை சரீரத்தையுடைய, भर्गः தேஜஸ்ஸை, देवस्य ஸ்வ பிரகாச பிருமமத்தினுடைய, वपुषि

சரீரத்தில், धीमहि தியானிப்போம், यः யாதொரு நீர் नः எங்களுடைய, धिय புத்தி விருத்திகளை, प्रचोदयात् ஏவுகி றீர், हरिरपि அவவித விஷ்ணுவாயும, आसीः இருந்தோர், हे मुनिपते ஓ முனிசவரனே, त्वं நீர், स्थितिलयसृजः ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களின், तत्त्वं காரணமாயிருக்கிறீர.

ஸ்ரீ தத்தரை காயத்ரீ மந்திரத்தின் பொருளாய் தியா னிப்பது மிகவும ஸிலாக்யமென்றும பிருமமவாசசஸ் அதிக மெனவும் பொருள்.

हरित्तन्तुप्रोतः शिरसि शिखरे शुभ्रकपटो
जगन्मूलस्थाणुस्त्वमिति शुभमस्पंदमुनिभिः ।
झरीभिः स्वर्णाढ्यैः पवनहतवार्बिन्दुनिकरैर्जटा-
सक्ताब्जाहीरुचिरमभिषिक्तः स्थित इव ॥ ९५ ॥

त्व நீர், शिरयि தலையில், हरित्तन्तुप्रोतः பசசை நூலி னால் கட்டபபட்டு, शिखरे கிரீடத்தில், शुभ्रकपटः வெள்ளை யாடையுடையவராயும, जगन्मूलस्थाणुः ஜகத்துககு மூல ஸ்தமபமாயும, अस्पन्द मुनिभिः ஆசையறற முனிவாகள் போல, झरीभिः மலை அருவிகளாலும, स्वर्णाढ्यैः தங்க மிழைக்கப்பட்ட, पवनहतवार्बिन्दुनिकरैः வாயுவினால மோதப பட்ட நீர்த்துளி சமூகத்தால், जटासक्ताब्जहीरुचिरं ஜடையில சமபந்தித்த சந்திரனாலும், சர்பங்களாலும மனோஞ்ஞமாகும படி, अभिषिक्तः அபிஷேகம செய்யபபட்டவராக, स्थितश्च நிற்கிறீர்போலும.

ஸ்ரீ ததகதரின் கிரீடத்தில் நூல்கள் போனற மணித் தாரைகள் தொங்குவதைப் பார்த்தால கங்காபிஷேகம செய்யப்படும அவஸரமாயிருககிறதென்பதால்.

दुराचारो जारश्चपलमतिराजः परवशः
परद्रव्याकांक्षी बहुजनविरोधो च सततम्।
तथा चाहं पूतस्तव पदयुगस्पर्शनशतोह्ययः
खंडः स्वर्णं भवति हि यदा सिद्धसुरतिः ॥ ९६

दुराचारः மிகவும துர்நடத்தையுள்ளவனுயும, जारः பரஸ்திரீ லோலனுயும, चपल मतिः சஞ்சலமான புத்தியுடையவனும, अज्ञः அறிவீனனும, परवशः ஸ்வாதீனமறறவனும, परद्रव्याकाक्षी பிறர்பொருளை விருமபுகிறவனுயும (இருக்கிற), अहं நான், तथा அத்தன்மையுடையவனுயிருந்தும, तव உம்முடைய, पद युगस्पर्शनगत சரண சமபநத வசத்தால், पूतः சுத்தமாவேன், तथाहि அஃதெங்ஙனமெனில், अयः खण्डः இருமபுககட்டியாது, यदा எப்பொழுது, सिद्धसुरतिः ஸித்தளமபநத மெய்துகிறதோ, तदा அப்பொழுது, स्वर्णं தங்கமாக. भवति ஆகின்றதல்லவா,

நான் மகாபாபியாயினும தத்த குருவின் தரிசனத்தால் சுத்தனுவேன். எவ்வாறெனில் லோகமானது மணியின் சமபநதால ஸ்வர்ணமாகிறதல்லவா. அதுபோலவென்று மகிழ்கின்ருா.

परिक्रांता देशा बहुतरधनस्यार्जनधिया
कुलाचारं हित्वा कुमतिनृपसेवापि च कृता।

विधायाहं श्रांतः किमपि न च लब्धं तदधुना
श्रितं त्वत्पादाब्जं श्रितमनुजमंदारमधुना ॥ ९७

बहुतर धनस्य அதிகமான பணத்தை, आर्जनाधिया சம்பாதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால், देशाः பலதேசங்கள் परिक्रान्ताः சஞ்சரிக்கப்பட்டன, कुलाचार குலதர்மத்தை, हित्वा உதறிவிட்டு, कुमति नृपःसेवाध துர்புத்தியுள்ள அரசர்களின் சேவிக்கும், कृता செய்யப்பட்டது, विधाय அவற்றைச் செய்து, अहं நான், श्रान्तः சிரமமடைந்தேன், किमपि च கொஞ்சமேனும், नलब्धं அடையப்படவில்லை, अधुना இப்பொழுது, श्रितमनुज मन्दारं சரணமடைந்த மனிதர்களுக்கு கல்பதரு போன்ற, त्वत्पदाब्धं உமது தாமரை புஷ்பம் போன்ற திருவடி, वपुषा சரீரத்தால், श्रितं அடையப்

நானுதேசங்கள் திரிந்தும் ஒன்றும் அடையவில்லை கடைசியாக ஸ்ரீ தத்தரின் சரணபத்மத்தை அடைந்து கிருதார்த்தனுனேன் என்பதாம்,

त्वदीयो मे देहस्त्वमपि पितरौ भ्रातृसुहृ-
दस्त्वमेव ब्रह्मन्मे सुतहितगृहक्षेत्रनिवहाः ।
त्वमेव प्राणो मे धनमपि मम त्वं तव पदं
न जाने मय्येव स्थितमपि महन्मेयमधुना ॥ ९८

हे ब्रह्मन् ஓ பிரும்மமே, मे என்னுடைய, देहः சரீரமானது, त्वदीय உம்முடையதே, त्वमपि நீரே, पितरौ தாய் தந்

தையா, भ्रातृसुहृतः ஸகோதரர்கள், ஸ்நேகிதர்கள், त्वमेव நீரே सुतहित गृहक्षेत्र निवहाः புத்திரன், இஷ்டன், வீடு, நிலம் முதலானவை, त्वमेव நீரே, मे என்னுடைய, प्राणः உயிராகிறீர், त्वं நீரே, मम என்னுடைய, धनमपि செல்வமுமாகிறீர், अधुना இன்னமும், महन्मेयं மகான்களால் தேடி அறியத்தக்க, मय्येव என்னிடத்திலேயே, स्थितं அமர்ந்திருக்கிற, तवपदं உமது ஸ்வரூபத்தை, नजाने அறிகிறேனில்லை.

ஸ்ரீ தத்த குருவே மாதா, பிதா, செல்வம் எல்லாமாயிருப்பதால் அவரைத்தவிர வேறொன்றையும் பஜிக்காமல் அவரையே பஜிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

नमस्ते तारायामृतजलधिधाम्नेऽधिमहसे
नमस्ते ब्रह्माद्यैः मुनिसुरवरैः क्लृप्तमहसे ।
नमस्तुभ्यं नारायण मुनि विलासाय भवते
मनूनां कोटीनांमचलगणितानां च पतये ॥ ९९

ताराय பிரணவ ஸ்வரூபமான, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், अमृतजलधि धाम्ने அமிருத சாகரத்தில வஸிப்போரும், अधि महसे அதிகமான தேஜஸ் உள்ளவரும், ब्रह्माद्यैः பிரும்மா முதலான, मुनि सुरवरैः ரிஷிகளாலும், தேவர்களாலும், क्लृप्त महसे செய்யப்பட்ட பூஜையையுடையவருமான, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், नारायण ஓ நாராயணா, मुनिविलासाय முனிவேடம் தரித்த, कोटीनां கோடிக்கணக்கான, मनूनां மநு

திரங்களுக்கும், अचल गणितानां மலைபோல கணிக்கப்பட்ட வைகளுக்கும், पतये நாதனும், भवते பூஜ்யருமான, तुभ्यं உமக்கு, नमः நமஸ்காரம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவே பிரணவ ஸ்வரூபம் அவரே ஸகல மந்திரமாம் ஸகல தீர்த்தங்களும் அவரேயாம் ஆதலால் அவருக்கு நமஸ்காரம்.

नमस्ते देवैरप्यविदित महिम्नेऽतियशसे
नमस्ते दिक्पाल प्रकटमुकुटालङ्कृतपदे ।
नमस्ते तेजस्विन्नत मनुज मन्दारवपुषे
नमो दत्तात्रेयाकृति हरिहराजाय महते ॥ १००

देवैः अपि தேவர்களாலும், अविदित महिम्ने அறியப் படாத மகிமையையுடையவருமான, अति यशसे அளவற்ற கீர்த்தியுடையவருமான, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், दिक्पाल प्रकट मुकुटालंकृत पदे திக்பாலகர்களுடைய பிரகாசமான கிரீடங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாதங்களையுடையவரான, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், तेजस्विन् ஓ தேஜோ நிதியே, नतमनुजमन्दार वपुषे அடிவணங்கும் மனிதர்களுக்கு கல்ப விருக்ஷம் போன்ற வடிவமுடைய, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், दत्तात्रेयाकृति हरिहराजाय தத்தாத்ரேய வடிவமான விஷ்ணு சிவன், ப்ரும்மா என்ற திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமுடைய, महते அபரிச்சின்னமான, (ते) नमः உமக்கு நமஸ்காரம்.

தேவர்களின் கிரீடங்களால் பிரதிதினம் ஸேவிக்கப்பட்டும் அவர்கள் உம்முடைய உண்மையான ரூபம் அறியமுடிய வில்லை அத்தன்மையான உமது திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமான தேஜஸ்ஸுக்கு நமஸ்காரம்.

नमस्ते पापौधाचल बितति संहार पवये
नमस्ते दारिद्र्यव्यथित जन दैवान्त विधये ।
नमस्ते रोगार्तानत मनुजदिव्यौषधि दृशे
नमस्ते दैवं मेनहि नहि जगत्यां तव पदात् ॥ १०१

पापौधाचल विताति संहार पवये பாவகுவியல்களாகிற மலைகளின் கூட்டத்தை அழிப்பதில் வஜ்ராயுதம் போன்ற ते नमः உமக்கு, दारिद्र्य व्यथित जनदैवान्त विधये வறுமையினால் வருந்துகின்றனர்களின் துர்ப்பாக்யத்தை அழிக்கும் வல்லமையுள்ள, ते नमः உமக்கு நமஸ்காரம், रोगार्तानत मनुजदिव्यौषधिदृशे வியாதியினால் வருந்துகின்ற வணங்கும் மனிதர்களுக்கு திவ்ய ஔஷதத்தைப்போன்ற கடாக்ஷத்தையுடையவரான, ते नमः உமக்கு நமஸ்காரம், जगत्यां உலகத்தில், तव पदात् உமது திருவடியை காட்டிலும், दैवं தைவமானது, मे, नहि, नहि எனக்கு இல்லவே இல்லை, ते नमः உமக்கு நமஸ்காரம்.

असौ दत्तात्रेयस्तुतियुतकृतिर्ज्ञान लहरी
सुधाधारापूराखिलनिगमसाराऽनु पठतां ।
श्रुत, श्री, विद्याऽयुर्विभव धन धान्यामृतचयं
ददात्येवात्यन्तं सकल जगदाह्लाद जनिका ॥ १०२

दत्तात्रेय स्तुति युतकृतिः தத்த குருவின் துதியுடன் கூடிய சுலோக வடிவமாகவும், अनुपठतां தொடர்ந்து பாராயணம் செய்கிறவர்களுக்கு, सुधाधारापूरा அமிருத தாரையின் பெருக்கையுடையதாகவும், अखिल निगमसारा ஸமஸ்த வேதங்களின் ஸார பூதமாயும், सकलाह्लाद जनिका ஸகலருக்கும் அல்லது ஸமஸ்தமான ஸந்தோஷத்தையுமளிப்பதாயும், श्रुत श्री विद्या, युर्भवर्वन धान्यामृतचयं கல்வி, செல்வம், ஞானம் ஆயுள், பெருமை, பணம், தானியம் முதலான அமுதசமூகத்தை, ददत्येव கொடுக்கிறதாக இருந்துகொண்டு, जयति விளங்குகிறது:

தத்தலஹரியானது வேதாந்த ஸாரமாயும ஸமஸ்த ஆர்த்தத்தையளிப்பதாயும பிரதிதினம விடாமல பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு கலவி செல்வம, புகழ, தயை. தானியம் முதலியவற்றை கொடுப்பதாயும ஸர்வ உத்திருஷ்டமாக விளங்குகிறது.

दत्तलहरी समाप्ता

शुभमस्तु

ओं तत् सत्

Sri Janardana Printing Works, Limited,
Town High School Road Kumbakonam.